

TURNUL VEGHETOR

și Vestirea Prezenței Lui Christos

STANCA VÂRSTELOR
Alt fundament nime nu
poate pune.
O RĂSCUMPARARE
PENTRU TOTI

"Păzitorile, Cât Mal Este Din Noapte?
Iacă sosește dimineața, dar întunecășă ca
noaptea!" Luca 21: 11, 12.
D. CHR. 1919 — D. A. 6047.
Vol. II 15 Iulie, 1919. No. 7.
CONTINUTUL

Ce este sufletul?	99.
Dumnezeu poate să nimicească și corpul și sufletul	99.
Animalele inferioare deasemenea sunt suflete	99.
Organismul mal fin	100.
Invățătura Scripturii despre aceasta	100.
"Venți să ne judecăm"	103.
Prevederea lui Dumnezeu pentru veșuirea noastră din nou	101.
Morții așteaptă înviere	102.
Intrebări cu răspunsuri inspirate	103.
Dimineața vine Noaptea de asemenea	104.
Impărăția Răsăritului Soarelui să apropie	105.
Zorii au început în A. D. 1874.	105.
Noaptea întunecată deja se așează	106.
E Iesus Advocatul tău la Dumnezeu sau Lucrul Advocatului	107.
secerișul s'a sfârșit.	109.
Cel mai prețios Text (Continuare și fine)	111.
Repausul Creaturii Nouă.	112.

Pe pământ strimtoare a neamurilor cu nedumerire; mugind marea (massele de popoare neliniștite, ne mulțămite) de agudirea valurilor; așa că oamenii au sufletul lei vor da de frica oclor pe vor să vie peste pământ (societăți); căci puterile certurilor (ecleslasticul, religiunile) vor fi agudite... astfel voi când veți vedea aceste, ridicati capetele și bucurați-vă că s'a apropiat răscumpărarea voastră.— Marcu 13:30, Luca 21:25,31.

ACEST JURNAL SI MISIUNEA LII

ACEST Jurnal e unul din primii factori ori instrument in sistemul instructiei scripturale sau "Extinderea Seminariei Scripturale." El e cu totul si exclusiv devotat la lamurirea Adevărului Scriptural si Magnificarea Cunostintei Crestine. El nu numai servește ca o mână de ajutor unde Studentii Bibliei (neconsiderat sectele in care ei aparțin) să adună la studierea Cuvintului Divin, ar el e de asemenea un mijloc să dezlegească puncturile și subiectele până aci dificultose și conflicte, ușurând calea cercătorilor de Biblie la armonizarea Scripturilor.

Acest Jurnal stă firm pentru spărarea singurului fundament a Sperantei Crestinului, acum fiind așa general respins—Rescumpărarea prin sângele prețios a "Omului Christos Isus, care s'a dat însuși pe sine o Rescumpărare (un preț corespunzător, un înlocuitor) pentru toți." (1 Petru 1:19, 1 Tim. 2:6.) Clădind în sus pe acest fundament sunt aur, argint și pietre scumpe (1 Corin. 3:11-15, 2 Petru 1:5-11) Ale Cuvintului Dumnezeu. Mai departe misiunea lui e să "Facă pe toți să vadă ce o împărțășirea Misteriului care... a fost ascuns în Dumnezeu... cu intenția că înțelepciunea lui Dumnezeu cea e multe feluri să fie dată acum prin Biserică la cunoștință."—Care în alte Virste n'au fost făcute cunoscute fiilor oamenilor după cum sunt acum descoperite. "Făcându-se cunoscut taina voinei Sale, potrivit gășirii Sale cu cale pe care mai dinainte și-a pus-o în gând, Pentru întocmirea împlinirii timpurilor cunoscute, să-și adune toate în Christos cele din cer și cele de pe pământ; într'insul."—Efes. 3:5-9, 10, 1:8-10.

Acest Jurnal stă liber de toate părțile, sectele și ero zurile omenești, pe când să sârguiește să aducă din ce în ce mai mult fie care articulațiune și cuvintare la deplină subiecțiune la voia lui Dumnezeu în Christos, cum e expresat în Scripturi. El e astfel liber să declare cu îndrăzneală ori ce Dumnezeu și Domnul a vorbit cu înțelepciunea divină permisă nouă să înțelegem. Atitudinea lui nu e dogmatică dar confidențială pentru că noi știm ce și unde afirmăm, bazându-ne cu neîndoiță credință pe promisiunile sigure ale lui Dumnezeu. El e ținut ca și o încredere a fi întrebunțat numai în serviciul lui Dumnezeu, pentru învățarea Cuvintului Său, pentru clădirea poporului Său în cunoștință și harurile spirituale. Și noi nu numai invităm pe cetitorii nostri, dar îi îndemnăm să examineze toate cuvintările lor cu Cuvintul Divin infailibil care referențe sunt continual făcute să ușureze aceste cercări.

PE NOI SCRIPTURA CLAR NE ÎNVĂȚĂ

Că Biserica e "Templul Viului Dumnezeu"—mai ales "Măestrin Sa," că construcția ei a fost în progres de atunci Virstei Evangheliei—de când Christos a devenit Rescumpărătorul lumii și Aleasa Pentru Ungătură în Templul Său, prin care, când e sfârșit, binecuvintarea lui Dumnezeu va veni "la toate popoarele," și ei vor afla intrarea în El.—1 Cor. 3:16, 17. Efes. 2:20-22. 1 Moise 28:14.—Gal. 3:29.

Că în vremea de acum pilirea, formarea și instruirea credincioșilor consacrați, în Ispășirea lui Christos pentru păcat, progresează; și când ultima a acestor "pietre vii," "ulese și prețioase," vor fi făcuți gata, atunci marele Măestru le va aduce laolaltă în viața din nouă; și Templul va fi umplut cu gloria Sa, și va fi locul de întâlnire între Dumnezeu și oameni dealongul Mileniului.—Apocalipsul 15:5-8.

Că fundamentul Speranței, pentru Biserică și Lume, zace în faptul că "Isus Christos, prin harul lui Dumnezeu, a gustat moartea pentru fiecare om." "O Rescumpărare pentru toți."—Ebrei 2:9. Ioan 1:9. 1 Tim. 2:5-6.

Că Speranța Bisericii e aceea că ea să fie ca Domnul ei, "vedea așa precum El este," și "părtași de natura divină," și împărțășitor la gloria Lui ca împreună-moștenitorii Lui.—1 Ioan 3:2. Ioan 17:24. Rom. 8:17. 2 Petru 1:4.

Că Speranța pentru Lume zace în binecuvintările cunoștinței și orăziunel care să fie aduse la toți de împărțășia lui Christos Milenială—Restaurarea a toate ce au fost pierdute în Adam, în toți vitorii și ascultătorii, în mânășii gloriei și Rescumpărării și gloriei Sale Biserice—pe când toți nesupuși și stricați dinpreună cu toți făcătorii de rele pentru etern distruși.—Fapte 3:15-23.

The Watch Tower Editorial Committee:

This journal is published under the supervision of an Editorial Committee, at least three of whom have read and approved as truth each and every appearing in these columns. The names of the Editorial Committee are: J. F. Rutherford, W. E. Van Amburgh, F. H. Robison, Geo. H. Fisher, W. E. Page.

Comitetul Editorial a Turnului Veghetor:

Acest Jurnal e publicat sub supravegherea unui Comitet Editorial, cel puțin trei din cari au citit și aprobat fie care articol apărut în aceste coloane. Numele Comitetului este: J. F. Rutherford, W. E. Van Amburgh, G. H. Fisher, F. H. Robison, W. E. Page.

Abonamentul pe an (înainte).....\$1.00
Un Exemplar10c

Adresa: 1361 Helen Ave., Detroit, Mich.

SPRE OBSERVARE.

Toți acei cari primesc acest Jurnal, fără să-l fi abonat, să știe că cine-va dintre cunoșcuții ori prietenii lor l-a abonat pentru ei, și le va mergelunar până la datul pus pe adresă.

ATENȚIUNE.

Abonenții sunt rugați să observe pe adresă datul când timpul lor expirază. De exemplu: Când pe adresă stă 15 August 1919, înseamnă că în 15 August 1919 timpul lor abonat expirază, și sunt rugați să ne înștiințeze numai decât dacă voesc continuarea trimiterii lui.

O PROPUNERE.

Unii dintre cetitorii nostri primind ei înșiși un ajutor binefăcător din colonele acestui jurnal, și dorind că alții să fie ajutați la fel și abonează pentru prietenii și cunoșcuții lor.

Noi considerăm această faptă de potrivă, nu numai pentru că ei astfel servesc cauza și interesul adevărului, dar pentru că omul în starea lui prezentă este de dispoziție totdeauna a trage înapoi, și de multe ori dela lucruri spre beneficiul său, și lucruri valoroase. Dar fiind odată dus să guste ceea ce potrivește gustul său, ei nu mai trebuie ajută—să întinde singur după ele.

"Ori cine va fi dat un pahar de apă (Adevăr) în numele meu, adevăr zic vouă, nu va pierde plata sa."—Marcu 9: 41; Ebrei 6: 10.

EXEMPLARE GRATIS.

Acei cari au cunoșcuți cari să interesează cu Scriptura sunt îndemnați, dacă binevoiesc, să ni trimită adresele lor și noi le vom trimite numere gratis de probă pentru citire. Numărul adreselor, fie multe, sau puține, vor fi apreciate.

TURNUL VEGHETOR

ȘI Vestirea Prezenței Lui Christos

Ce Este Sufletul?

"El nu a crușat sufletele lor de la moarte."—Psalm 78: 50.

Ecu puțină că cineva să zică, Ah! Nimenea nu crede în nemurirea corpului, ori și cine știe că trupul moare, că are lipsă de a fi mereu nutrit și deci nu poate fi nemuritor. Dar Scripturile vorbește de suflete. Nu poate oare să fie ca sufletul să nu fie nimic? Și după ce Dumnezeu a făcut un suflet, nu-l poate nimici?

Dreapta judecată ne spune că, afară doară dacă este vreo absolută probă contrară, viața fiicărei creaturii este supusă voinței Creatorului. Acum băgați de seama, că Scripturile nu vorbesc nicăieri de nemurirea sufletului—precum să pare că mulți presupun—nici în traduceri nici în textul original. Ea o Concordanță și încercarea a afla expresiunea "suflet nemuritor" și în chipul acesta vă veți convinge numai decât că o aserțiunea expresiune nu să află în Scriptură. Din contră Scripturile declară că "Dumnezeu e în stare a nimici și sufletul și corpul"; și carăși, sufletul care păcătuiește, "va muri."

Ceea ce poate muri, ceea ce poate fi nimic nu este nemuritor, nu e singur în contra morții, nimicirii. Deci Scripturile citate dovedește că nici sufletul nici trupul nu sunt nemuritoare.

CE ESTE, DECI SUFLETUL?

Ideea generală despre suflet este că e ceva ce nu să poată tălmăci, care să află în noi, dar ce este și unde e așezat, puțin sunt acci ce încercarea a tălmăci. Acest ceva necunoscut, ce să zice că ar fi adevărata ființă inteligentă, pe când corpul este numai locuința, instrumentul lui. Un episcop Methodist a definit odată sufletul în chipul următor: este fără de lăuntru și fără de afară, fără de corp, formă sau părți, poți pune un milion de ele într-o coajă de nucă—o adevărată definiție o nimică am spune noi!

DUMNEZEU POATE SA DISTRUGĂ ȘI CORPUL ȘI SUFLETUL

Corpul nu e sufletul precum spun uni; acesta să dovedește prin cuvintele Domnului nostru când zice: "Dumnezeu e în stare să nimicească și sufletul și corpul." Și acum având în vedere cele zise mai sus, dacă mintea noastră ar fi de a judeca, ar trebui să fie în stare a învăța ceva mai departe despre acest subiect, examinând descrierea inspirată a creaturii omului în 1 Moisi 2: 7 cetim:

Și Dumnezeu a făcut pre om din praful pământului și a suflat în nările lui suflare de viață (ebrește vântul Vieții) înmulțit (ebrește vieților)—adecă ceea ce au în comun toate animalele și "omul a devenit un suflet viu" (adecă o ființă simțitoare.)

Din istorisirea aceasta să pare că corpul a fost mai întâi, și n'a fost om, suflet sau ființă până când n'a fost insuflat. Avea ochi dar nu vedea nimic; avea gură dar nu vorbea nimic; nări dar nu miroșia, o inimă dar care nu bătea; sânge dar era rece, fără viață; plămâni dar cari nu să mișcau. Nu era un om ci un cadavru (corp mort), un corp ne-insuflat. Al doilea paș în procesul creării omului a fost de a da viață corpului făcut și potrivit și pregătit în ori ce privință și aceasta e descris prin cuvintele "suflet în nările lui suflare de viață." Când o persoană sănătoasă s'a înecat și viața e cu totul suspendată (trecură) readucerea la viață, să zice că s'a făcut prin mișcările brațelor și prin aceasta punând în mișcare plămânii ca un foi și în chipul acesta restatornicind graiul de suflare în nări. În cazul lui Adam, n'a fost trebuință de muncă sforțată din partea Creatorului spre a face ca organismul cel creat să respire oxigenul atmosferei (aerul care conține viață).

Cum intră suflarea dătătoare de viață, plămânii să întinse, corpusculi sângelui fură oxigenați și trecură la inimă, care organul, la rindul său îi împinse în toate părțile corpului deșteptând toți nervi pregătiți, dar pân atunci dormind, din cauza că n'au avut simțire și energie. Într'un moment energia ajunsă la creeri, și atunci începu cugetul, priceperea, judecată, văzul, pipăitul, imirosul, simțul și gustul. Ceea ce a fost un organism fără viață a devenit un om, o ființă simțitoare; "un suflet viețuitor" condiția amintită în texte a fost ajunsă. În alte cuvinte, termenul s"uflet viețuitor" nu înseamnă nici mai mult nici mai puțin decât "ființă capabilă de senzațiune, pricepere și cugetare."

Ceva mai mult, cu toate că Adam a fost deservit în ceea ce privește organismul lui, a fost de trebuință pentru el ca să-și susțină viața, sufletul sau "ființa simțitoare," mâncând din trupul pomilor vieții. Și când a păcătuit, Dumnezeu l'a izgonit din grădina "pentru că nu cumva întinzând mâna să ele și din pomul (înmulțit) vieții și mâncând să trăească în veci" (adecă mâncând

mereu) 1 Moisi 3: 32. Cum dispar negurile și tainele în fața lumii adevărului care purcede din Cuvântul lui Dumnezeu!

ANIMALELE INFERIOARE DEASEMENA SUNT SUFLETE.

Așa, deasemenia, vedem de ce Sripturile vorbesc de suflete în legătura cu animalele inferioare. Ele, ca și omul, sunt ființe simțitoare, sau creaturi înțelepte, numai de graduri mai joase. Ele ca și omul, pot vedea, auzi, simți, gusta și mirosi; și fie care din ele pot judeca potrivit cu gradul organismului ei propriu, cu toate că nici una din animale nu poate judeca așa de adânc nici întrun grad așa de înalt ca omul. Aceasta deosebire nu e din cauza că omul are un fel deosebit de viață de care îl au animalele, fiind că toți au puteri de viață la fel de la aceeași fântână sau izvor de viață, același Creator toți să susțin în același chip, prin mestecarea aceluiași articole de hrană, cari produc sânge și mușchi și oase; fie care potrivit cu neamul său sau natura sa; și fie care își îmulsește neamul la fel, dând viață, care a purces la început de la Dumnezeu, urmașilor săi. Ele să deosebesc numai în capacitate și formă mentală.

Deasemenia nu să poate zice că, pe când omul este un suflet ori ființă inteligentă animalele nu au această însușire de suflet sau înțelegere, minte și simțire. Din contră, și oameni și animalele au însușire de suflet, sau ființă înțeleaptă, conștiință.

Nu numai că aceasta e o declarație a Biblicii, dar să poate ușor cunoaște că e un fapt, îndată după ce se înțelege adevăratul Senz a cuvântului suflet, cum sa aretat mai sus. Să luăm o pildă: închipuiți-vă crearea unui câne desăvârșit închipuiți-vă că crearea a fost descrișă deamănuntul, așa cum a fost descrișă crearea lui Adam, ce deosebire de amănunțimi s'ar putea închipui. Corpului unui câne până cund suflarea vieții nu ar fi pricinuit să dea putere a acestui corp: după aceea ar fi o creatură viețuitoare, cu simțirile și puterile sale—un suflet viețuitor de grad inferior, numit câne, precum Adam numit om, când primi-viață a devenit o creatură viețuitoare cu simțirile și puterile lui proprie—un suflet viețuitor de cel mai înalt grad de ființe de carne, numai om.

ORGANISMUL MAI FIN AL OMULUI

Dacă deosebire dintre om și vită nu este în viața care îi însufleștește pe amândoi și nu sunt în lipsă de putere sufletească pentru că toți o posed să poate să fie deosebire în corpurile? Da, de sigur, deosebirea firească este fizică, pe lângă care mai mult e faptul că Dumnezeu a mai făcut pregătire pentru viața viitoare a omului, precum este rostit în promisiunile sale, pe câtă vreme Dumnezeu nu a pregătit o viață viitoare pentru animale—de oare ce ele nu sunt capabile de aprețuire. Altcum fiind de o potrivă în mărirea și greutatea creierului cu care arată capacitate și înțelegentă. În aceasta privință, omul a fost înzestrat de către Creatorul mai pre sus decât animalul brut. Animalul are creeri mai mici decât omul, și ceea ce are aparține aproape numai la înclinările egoiste. Cea mai înaltă pricepere a lui de drept și nedrept e voința stăpânului său, omul poate apreția înălțime în moralitate

sau în natură; Creatorul nu l'au dat la animal capacitate în creeri pentru atari lucruri.

Dar cu toate că, din cauza căderii omului în păcat și moarte, condiția omului este departe de ceea ce a fost în desăvârșirea sa la început, când a fost pronunțat ca "foarte bun" de către judecătorul cel prea înalt;—așa că prin aceea au cultivat organele de gândire mai joase și au lipsit de a întrebuița facultățile intelectuale mai înalte, la unii s'au micșorat organele creierului care reprezintă aceste facultăți mai înalte, totuș organele să află încă acolo și sunt capabile de a să desvolta ceea, ce nu e cazul cu animalele brute cele mai aproape de perfecțiunea omului. Așa încât e faptul că Dumnezeu a înzestrat pe om cu un organism mai înalt și mai fin, prin acest fact Creatorul l'a făcut să se deosebească de brute. Ele au carne și oase la fel, resuflă același aer bean aceeași apă, și mănăcă aceeași hrană și toate sunt suflete sau creaturi cari au înțelegentă; dar omul, în corpul său mai bun, posedă capacitate pentru înțelegentă mai înaltă și este tratat de către Creatorul pe un plan cu totul diferit. E pe măsura ce păcatul degrațează pe om de la asemănarea sa originală cu Creatorul său că să zice că e brutal (animalic)—semănând mai mult cu animalele, lipsește mai multe simțuri mai înalte și fine.

Mărturiile Scripturii sunt în armonie cu aceasta. Noi celim în [1 Moisi 1: 30] "Vor fi spre mănăcare fie, și tuturor animalelor de pe pământ și tuturor paserilor aerului și la tot ce să lărăe pe pământ întru care este viața (Ebrește nephes chaigah)—"suflet vețuitor"—Și carăși (1 Moisi 1: 20) "Să producă apele creaturi mișcătoare cari au viață (Ebrește un suflet vețuitor.)

INVATATURA SCRIPTUREI DESPRE ACEASTA

Aceeași lecțiune că principiul vieții nu este la neamul omenesc diferit de ceea ce este în toate cele lalte creaturi care resuflă pe nări, deosebindu-se de pești ne învăță istoria întâmplării potopului. (1 Moisi 6: 17; 7: 15, 22. Aceasta este în deplină armonie cu declarația regelui Solomon, că omul și animalele au tot "aceeași suflare" Ebrește ruah,) spirit de viață; și că "așa precum moare unul așa moare și celălalt." (Eclesiast 3: 19.) Când El întrbă (Eclesiastul 3: 21.) Cine știe că Spiritul omului merge în sus și i a animalelor să pogoară în jos spre pământ? El contra zice teoria păgână care chiar în timpul acela a început că are omul oare care însușire care ar preveni moartea lui chiar cind să părea că moare. Omul înțelept provoacă la ori ce probă, la ori ce cunoștiință cu privire la aceasta. Această provocare cătră alți de a aduce probe sau a se admite că nu au o atare cunoștiință, urmează constatarea adevărului asupra subiectului în versul 19 și 20.

Deosebirea între om și animal nu este în felul de suflare sau viață, dar în ceea că omul are organism mai înalt decit a tuturor animalelor; având puteri mentale și intelectuale și însușire după chipul și asemănarea Creatorului, care are încă un înalt organism, de spirit, nu de carne. Și precum s'a aretat deja, speranța omului pentru o viață viitoare află nu în puterile sale născute ci în pregătirea grațioasă a Creatorului său

care e mijlocită în Rescumpărarea sufletului omenesc dela moarte, de cătră marele Rescumpărător și prevederea următoare că, ori cine vrea poate să aibă viață vecinică prin înviere, suptându-se condițiilor Legământului Nou.

Răscumpărătorul nostru s'a "vărsat sufletul (ființa) în moarte." El s'a dat sufletul său ca jertfă pentru păcat (Isaia 53: 13, 15), a fost sufletul lui Adam și (urmașilor lui) că El a cumpărat astfel cu sângele lui prețios—dânduși sufletul fiind ca jertfă pentru păcat. Și prin urmare sufletele au fost răscumpărate la înviere.—Ps. 49: 15.

Mulți presupun că corpurile îngropate au să fie restatornicile os la os; dar, din contră, Apostol declară "Ai sămănat (în moarte) nu corpul acela care va fi." La înviere Dumnezeu va da fie cărei persoană (fiecărui suflet sau ființe cu pricepere) un astfel de corp cum îi place înțelepciunii Sale nemărginite ca să pregătească; Bisericii "mireasa" aleasă în Vârsta aceasta, corpuri Spirituale; pe când clasei de restatornicie îi pregătește corpuri omenești, dar nu acelea corpuri cari au fost pierdute prin moarte.—1 Corin. 15: 37, 38.

Așa precum cu crearea lui Adam compunerea la oaltă a unui organism și suflarea a vieții a produs o ființă cu pricepere, sau un suflet, tot așa dizolvarea acestora, din ori ce (pricină ar fi pune capăt la ființa cu pricepere, lo prind cugetări și simțuri de ori ce fel. Sufletul adecă ființa cu pricepere încetează; corpul să întoarce în prav precum a fost la început; pe când spiritul sau suflarea vieții să întoarce la Dumnezeu care îl dăduse lui Adam, și rasei sale prin ei (Eclesiastul 12: 7.) Se reîntoarce la Dumnezeu în înțelelesul că nu e mai mult supus la controlul omeneș, ci ca înainte de creare, și nu poate nici odată să fie redobândit decât prin puterea divină. Recunoscând aceasta cei instruiți de Domnul își pun speranța lor în viața viitoare prin înviere, în Dumnezeu și în Christos. Acum reprezentând pe reprezentantul lui cel înaltat (Luca 23: 46; Fapte. 7: 59.) Așa deci dacă Dumnezeu nu ar fi prevăzut pentru om viața viitoare prin rescumpărare și înviere, moartea ar fi fost capătul a ori cărei speranțe pentru omeneș.—1 Corin. 15: 14-18.

PREVEDEREA LUI DUMNEZEU PENTRU VEȚUIREA NOASTRĂ DIN NOU

Dar Dumnezeu a avut astfel de prevedere pentru vețuirea noastră din nou; și de atunci el a făcut mereu cunoscut planul său grațios acei cari vorbesc și scriu în chip inteligent asupra acestui subiect (de scriitorii inspirați a Scripturii) vorbesc întrun chip ca și cum ar fi fost cu toți înțeleși, despre interimul între moarte și dimineața învierii, în care fiind cu pricepere este suspendată, ca într'un "somm". Într'adevăr ilustrația e excelentă; fiind că cei morți vor fi cu totul fără de știre și fără de simțire tot timpul morții lor, și momentul deșteptării li să va părea ca momentul morții și desfacerei lor de corp. De exemplu cetim că, vorbind Domnul despre moartea lui Lazar zise Prietenul nostru Lazar doarme, mă duc să'l destent din somm. După aceea fiind

că Apostolu nu au înțeles imediat, El le zise "Lazăr e mort" (Ioan 11: 11) Dacă teoria științei și a simțirii în timpul morții ar fi corectă, nu e oare mirare că Lazăr nu s-au dat socoteala de ceea ce s'au întâmplat cu el în timpul celor patru zile? Nimenea nu va pretinde că a fost într'un "IAD" de chin, fiind că Domnul îi numește "prieten"; și dacă ar fi fost în fericire cerească Domnul nostru nu l'ar fi chemat de acolo fiind că aceea ar fi fost o faptă nepretenoasă. Dar, precum s'a exprimat; Lazăr dormea, și Domnul nostru l'a deșteptat la viață, la conștiință, la ființa sa cu pricepere, sau sufletul s'au întors ori a învia; și toate acestea au fost vădite ca o favoare lui Lazar mult apretiată de Lazăr și amicii săi.

Scripturile sunt pătrunse de ideea că noi suntem acum în noaptea de moarte, și de somm în asemănare cu dimineața deșteptării și învierii. "Plănsul poate dura o noapte dar bucuria vine dimineața." Psalm. 30: 5.

Apostolii de asemenea întrebunțază adesea această figură de cuvânt, plin de speranță și pace. De exemplu, Luca spune despre Stefan cel dintăi martir, "el adormi," și descriind predica lui Pavel în Antiohia, întrebunțază acelaș cuvânt, David adormi." (Fapte. 7: 60; 13: 36.) Petru întrebunțază acelaș cuvânt "Părinții adormiră" (2 Petru 3: 4.) Și Pavel îl întrebunțază de mai multe ori precum să arată din următoarele citații:—

"Că mai mare parte au ramas până într'un acest timp, dar unii au adormit."—1 Corin. 15: 6.

"Dacă n'ar fi înviere, . . . atunci acei cari au adormit întrun Christos sunt pierduți."—1 Corin. 15: 14-18.

"Christos s'a sculat din morți și au devenit pârğa celor adormiți."—1 Corinteni 15: 20.

"Priviți eu vă aret taină, noi nu o să dormim cu toții."—1 Corinteni 15: 51.

"Naș voi fraților ca să fiți în necunaltință despre cei adormiți."—1 Tesalonic 4: 14.

"Pe acei cari dorm în Isus, Dumnezeu îi va aduce din [somm]" 1 Tesal. 4: 15.

"Când Impărăția, timpul învierii vine. "noi cari suntem vii și rămănem în prezența Domnului, nu vom întrece pe cei ce sunt adormiți." 1 Tesalonic 4: 15.

Ei au adormit în pace, spre a aștepta ziua lui Christos, Ziua milineului— pe deplin convinși că Christos e vrednic a ținea ceea ce ei au încredințat pentru ziua aceea. (2 Timotei 1: 12.) Acelaș înțeles să află în dealungul Testamentului Vechi—din timpul când Dumnezeu a început să prezică lui Abraam Evanghelia unei învierii. Dar Iov pune întrebarea într'un limbaj foarte puternic zicând "Ah dacă ai voi să mă ții ascuns în mormânt, până mânia ta va fi trecut"! Timpul de moarte acuma este timpul mănecii lui Dumnezeu—blăstămului morții fiind asupra tuturor, din cauza călcării de la început. Cu toate acestea avem promisiune că la timpul cuvenit blăstămul să va redica și binecuvântare va veni prin Răscumpărătorul, cătră toate neamurile de pe pământ, și așa Iov zice mai departe, "Toate zilele timpului numit pentru mine, voi aștepta până ce schimbarea va veni; (după aceea) Tu vei chema (Ioan 5: 25) și eu îți voi răspunde; "Tu vei dori făptura mânelor tale." Iov 14: 14, 15.) Și noi cei din

timpul Testamentului Nou, cetim răspunsul Domnului nostru. "Toți cari sunt în morminte vor auzi vocea Fiului omului chemând să vină la cunoștință deplină a lui Dumnezeu și la ocaziune deplină de viață vicinică—Ioan 5: 25, 29.

Ō ILUSTRATIE—Ō LUMANARE

Să ilustrăm corpul omului și a animalului sufletul și spiritul prin ceva mai complect ca să mânnare neaprinșă ar asemăna cu un corp ne în-sufletit, cu un cadavru; aprinderea lumânării ar asemăna cu scântea vieții dată la început de Creator; flacăra sau lumina asemănând cu ființa cu pricepere, sau însușirea de a fi inteligent ori cu suflet; atmosfera oxigenată care să unește cu carbonul lumânării spre a susține flacăra corespunde cu suflarea vieții sau spiritul vieții care unește cu organismul fizic producând existență sufletească sau inteligentă. Dacă s'ar întâmpla un accident care să strice lumânarea, flacăra de sigur ar înceta; tot așa dacă un corp omenesc sau animal să strică, precum prin oftică sau nepoziție, sufletul, viața inteligentă încetează.

Sau dacă aerul ar fi luat de la lumânare—flacăra stângându-se sau suflând în ea, sau cufundând lumânarea ar fi stinsă, chiar dacă lumânarea ar rămâne nestrucată. Tot așa e și cu sufletul, viața, existența a omului sau a animalului ar înceta, dacă suflarea vieții ar fi luată prin încetare sau înădășire pe câtă vreme corpul poate fi comparativ sănătos. Precum lumânarea poate fi întrebuințată în împrejurări favorabile să aprindă alte lumânări, tot așa corpul omenesc sau animal, pe când el e în viață ca un suflet viu, poate să veșuitoare, poate sub întocmirile lui Dumnezeu să pornească sau să nască alte suflete sau ființe—urmasi; dar îndată ce scântea vieții s'au dus, sufletul sau ființa a încetat și toată puterea de a gândi, a simți și a naște a încetat. În armonie cu aceasta cetim în Scripturi despre copii lui Iacob: "Toate sufletele care au purces din coapsele lui Iacob, au fost șapte-zeci de suflete." (2Moisi 1: 5.) Iacob a primit organismul său fizic precum și scântea sa de viață de la Isaac, și de acolo de la Adam, din care s'a produs mai mult suflete sau ființe inteligente, cărui însuși Dumnezeu l'a dat viață dea dreptul. Și Iacob a trecut mai departe viața sa, organismul și sufletul, către urmași lui, și așa cu toată omenirea.

O lumânare poate să fie aprinsă de ori și cine care e vrednic să o facă dar prin întocmirea lui Dumnezeu, corpul omenesc răpit de scântea să "strică," să întoarcă în țărână din care a fost luat și scântea vieții nu poate fi reaprinsă, decât numai prin puterea Dumnezeiască, corpul omenesc răpit de scântea "să strică," "să reînvoare în țărână din care a fost luat și scântea vieții nu poate să fie aprinsă, afară de cât prin puterea Divină, printru minune. Promisiunea învierii este de aceea o promisiune de reaprinderea de existență animalică sau suflet; fiind că nu să poate să fie ființa sau sufletul fără de un corp și putere sau spirit redat urmează ca o promisiune de înviere sau restatornicire de suflet sau ființă implică trupuri nouă, organisme nouă. Astfel Scripturile ne asigură că corpurile omenestii cari să reîntorc în țărână nu vor fi restatornicite, ci să la înviere, Dumnezeu va da astfel de corpuri no-

ua, cum îi va fi bun: plăcerea Sa de a da.—1 Cor. 15: 37-40.

Apostol aici, declară că la înviere, va fi o clasă specială socotită vrednică de o natură nouă, spirituală în loc de omenească, ori de carne; și așa după cum trebuie să ne așteptăm, El arată că această mare schimbare de natură, va fi săvârșită prin aceea că el va da un fel de corp deo ebit. Luminarea poate servi aici din nou spre ilustrație: presupuneți natura de carne, sau omenească înfățișată printru lumânare de său, corpul cel nou să poate înfățișa printru lumânare de cără, cu o flacăra mai strălucitoare, sau chiar printru arc de lumină a unui aparat electric.

Cu cari ce putere și înțelepciune, mai mică decât asigurarea învierii ce ne o dă Creatorul, am putea cu drept cuvânt să ne temem de vro stricăciune sau alunecare prin care să se pierdă identitatea (unirea) cu deosebire pentru acei căror li s'a dat marea schimbare de natură printru parte de înviere la învierea dintai, la lanța spirituală. Dar putem cu aceasta ca și cu toate celelalte fără de grijă să ne încredem în El, cu care avem a face în această privință. El care cunoaște gândurile noastre poate să le reproducă în creerii cei noi, așa că nici una din lecțiunile cele valoroase sau experiențele scumpe nu vor fi pierdute. El este prea înțelesul a greși și prea bun spre a nu fi prelinos; și toate ce el a promis el va îndeplini întrun chip cu desăvârșire mai bun și mai cu prisos decât noi am putea cere sau gândi.

Cuvintele, corp, suflet și spirit să poată întrebuința pentru Biserică, în mod colectiv; de exemplu când Apostol zice: "Mă rog lui Dumnezeu ca întreg spiritul, și corpul vostru să fie ținut nepătat până la venirea Domnului nostru Isus Christos." (1 Tesalonic 5: 23). Această rugăciune trebuie să fie înțeleasă, să aplică pentru Biserică întregă, a căror nume sunt scrise în ceri. Adevăratul Spirit a fost păstrat în mica turmă, Corpului ei să poată destinge și astăzi, de toată mulțimea de lepădături cari voese să o ascundă sau chiar să o zugrume. Și sufletul ei, activitatea ei, înțelegența ei, ființa ei simțitoare să vede în tot locul redicând steag poporului—crucea și Răscumpărarea.

Nici într'un chip alt cum nu am putea aplica cuvintele Apostolului; căci ori cît de mult ar fi deosebirile de păreri cu privire la păstrarea spiritelor și sufletelor individuale a poporului cărui se adresează toți vor admite că corpurile nu au fost păstrate dar s'au reîntors în țărână, ca celelalte a altora. Pe lângă acei sta cuvintele corp, suflet și spirit sunt în singular și nu în plural (înmultit), ca și când s'ar refera la fie care membru a Bisericii.

MORȚII AȘTEAPTA INVIERE

Greșala de a propune că oamenii sunt vii după ce au murit zace aproape de fie-care temei fundamentul a rătăcirii teologice preste toată lumea. Noi ne am rătăcit luând învățăturile omenestii în loc de a lua Cuvântul lui Dumnezeu; și noi numai așa ne putem scăpa de acesta grautăți și încurcări teologice dacă ne retragem pașii noștri de a mai urma lor: Cu toate că noi am zis și am scris, Chemând atențiune la cuvântul Scripturii, întrebarea adese ori să redică: "Voști să

zici că prietini noștri nu merg în ceri nici decum, când mor?" Chiar exact aceea ne sirguim a dovedi că chiar aceasta e învățătura Scripturii; că omul merge în cer când moare. Din toate cărțile religioase numai Biblia singură învăță că un om mort, e mort, și nu știe nimic, și că speranța lui nu e alta decât preîngrijirea lui Dumnezeu în aranjamentele Sale prin Isus Christos, care prin învierea Sa din morți, "Va da înviere celor drepti și celor nedrepți."—Fapte. 26: 15.

Când ne amintim aproape despre toate crezurile (credințele) din lume, 999 din fie carel,000 trec numai decât în moarte prin cele mai grozave suferințe, cineva ar cugeta că toți ar fi bucuroși a primi numai decât dovada Bibliei cum că moartea e un somn fără visuri până la deșteptarea din morminte la înviere pentru ce ar cugeta cineva despre preteni și vecinii lui și despre milioane de păgâni că ei suferă în chin, în loc de a crede după cum Scriptura arată că ei sunt adormiți în moarte. Probabil faptul e egoismul a oprit pe popoare de a să cugeta și a se îngriji în privința altora decât pentru rudele și prietini lor; și tot acel egoism îi înduplică a crede cu zăpăcială că ei și rudele lor, n-au învățat mai bine decât restul omenirii, dar cu toate acestea ei cugetă că cu deosebire ar fi favorați pentru ceri, și li se va cinsti răsplata sfinților, ori și cum ar fi fost viața lor de nesfântă.

În unire cu aceasta n-ă aflăm că dacă moartea cucerește o familie și o încurajă prin egoismul lor să încred totuși că cel mort e primit la Dumnezeu ca și un sfânt, și numai decât au plutit spre ceri, fără privire că cât de nesfântă a fost viața unor astfel de persoane, și cât de puțin a aretat Spiritul lui Christos, care nici nu a fost vre odată descoperit lui. Aceasta rătăcire a fost întărită de câțra preoți și predicatori creștini cari au fost chemați a conduce serviciul de înmormântare. Ori cine ar ceti din Biblie că doară nu ar fi înviere apoi cei adormiți ar fi perduți, dar pe când Biblia arată că este înviere, și apoi ceremonia făcută de preot la înmormântare ar arăta că celui mort nu-i lipsește înviere, pentru că preotul zice că nu e mort, ci numai e transformat de la un grad de viață joasă la un grad de viață mai înaltă.

" VENIȚI SA NE JUDECAM "

Dovada la aceasta nu s'au dat nici nu s'au cerut să se deie. Dovada nu s'au dat pentru că nici nu este vre dovadă Scripturală care să se poată da. Și nici nu s'au cerut din cauză că poporul încă nu e atâta de inteligent în privința subiectelor religioase spre a avea pricină să întrebe despre vr'o dovadă sau despre ceea ce li s'au prezentat lor. Leacul la aceasta va veni când noi vom deveni mai inteligenți și vom judeca mai mult cugetând. Nici un serv de a LUI CHRISTOS SĂ NU FIE CONFUNDAT DE A FI ÎNTREBAT DESPRE PIOCINA CREDINȚEI SALE. Apostol Petru a îndemnat ca fie care creștin să fie cu de amănuntul informat în privința solie divine spre a fi în stare a da răspuns celor ce cer de la el despre speranța credinței sale.—1 Petru 3: 15.

Mulți dorm, dar nu pe veci,

Va fi o dimineață,

Când cu ai noștri, iubiți ne-om scula,

Spre o nouă viață.

Cei ce dorm în adăncime,

În postiu car-i ascuns

Cari prin munți și prin văi odihnesc,
S'or scula odată sus.

Traducerea Engleză.

INTREBARI CU RASPUNSURI INSPIRATE

Intrebare.—Sunt promisiunile din Vârsta Evangelică promisiuni cerești și-au pământesti?

Răspuns.—"Așa precum am purtat chipul celor pământesti tot așa vom purta și chipul celor cerești." "Suntem părtași la chemarea cerească."—1 Corint. 15: 49; 2 Timot. 4: 18; Ebrei 3: 1; 6: 4; Filip. 3: 14; Efes. 2: 6, 7; 2 Tes. 1: 11, 12. 2 Timo. 1: 9, 10.

Intrebare.—Biserica aleasă, Biruitorii, sfinții, vor continua să fie ființe pământesti, din pământ?"

Răspuns.—"Dumnezeu ne a dat cele mai mari și mai scumpe promisiuni ca prin acestea să putem deveni părtași la natura Divină"—Creatură nouă."—2 Petru 1: 4; 2 Corint. 5: 17; Roma. 8: 17, 18.

Intrebare.—"Când va fi complectată deplina schimbare concepută în noi prin o schimbare de inimă, numită nastera din spirit?—Când vom deveni ca Christos Domnului nostru?"

Răspunsul.—"Noi (sfinții) vom fi cu toți schimbați, și sfinții cei morți să vor scula nestrictați, și vom fi schimbați într'un moment, într'o clipă de ochi... acest muritor să va îmbrăca Corint. 15: 42-44; Filip. 3: 11.

Intrebare.—Răsplătire depline, fie răsplătire sau pedeapsă, trebuie să se aștepte înainte de înviere?"

cu nemurire." "sămănt un corp natural (animal) să va reîdea într'un corp spiritual." "Astfel este învierea cea din tîi a celor aleși, morți."—1

Răspuns.—"Tu vei fi răsplătit la învierea celor drepti"

Intrebare.—Care este speranța ținută pentru toți afară de Biserica aleasă din Vârsta Evangelică?"

Răspuns.—Toată creatura omenească geme și suspină în dureri împreună până acuma, așteptând descoperirea fiilor lui Dumnezeu (sfinții). Atunci vor urma timpuri de înapoie (restatornicire) a tuturor lucrurile despre care Dumnezeu a vorbit prin rostul gurei tuturor profetilor Săi de la începutul lumii, în care "toate nemurile pământului vor fi binecucântate" prin, "seminți-a aleasă a lui Abraam."—Rom. 8: 22.

Intrebare.—Sunt morții conștiincioși sau neconștiincioși?"

Răspuns "Cei morți nu știu nimic."—Ecles. 9: 5; Psal. 146: 4; Isaia 38: 18, 19.

Intrebare.—Sfinții cari au murit laudat-au ei pe Domnul în tot timpul de alungul vârstelor trecute?"

Răspuns.—"Cei morți nu laudă pre Domnul. Psalm 115: 17; 6: 5; Ecles. 9: 6.

Intrebare.—Primit-au profetii răsplătirea lor la moarte? sau planul lui Dumnezeu a fost că ea le dee la începutul Vârstei Mileniului?"

Răspuns.—"Timpul când cei morți să fie judecați și ca să dai răsplată servilor tăi, este la începutul sunării trîmbiței celei din urmă, trîmbița a șeptea, la sfârșitul Vârstei Evangelică."—Apocalips. 11: 15, 18.

Intrebare.—Făgăduitu-sau la Apostoli că să

fie ei înălțați la cer la moartea lor?—sau trebuie să aștepte și a Doua venire a Domnului?

Respuns.—“Precum am spus Iudeilor, acolo unde mă duc eu, voi nu puteți veni; acum Eu vă spun vouă [Apostolilor],” “Eu voi veni iarăși și vă voi primi la Mine însumi.—Ioan 13: 33, 14: 3.

Intrebare.—Cuvintu-sau ca sfinții din Vârsta Evanghelică, afară de acei cari vor fi în viață în timpul întoarcerii Domnului nostru, să se fi așteptat a fi încaununați la moarte?

Respuns.—“Când Păstorul de căpitanie să va ivi veți primi o cunună măreață care nu să vestejește.”—1 Petru 5: 4; 2 Timot. 4: 8; 1 Pet. 4: 5.

Intrebare.—Suntacuma cei nedrepti chinuți la moarte sau la a doua venire a lui Christos?

Respuns.—“Când Christos care este viața noastră să va areta, atunci și voi veți fi cu el în glorie.”—Colos. 3: 4; 1 Ioan 3: 2.

Intrebare.—Trebuia ca sfinții să strălucească în moarte?

Respun.—“Mulți cari dorm în praful pământului să vor deștepta, . . . și înțelepți vor străluci ca strălucirea boldei ceriului (ca soarele).”—Daniel 12: 3, 2; Mat. 13: 40, 43.

Intrebare.—Fost-au cei renumiți din vechime respălăți la moarte?

Respuns.—“Toți aceștia au murit în credință, neprimind promisiunile; . . . pentru că ei fără de noi să nu fie făcuți desăvârșiți.”—Ebrei 11: 13, 39, 40.

Intrebare.—David a fost unul dintre sfinții Profeti: fost-au respălătit prin înălțarea la cer?

Respuns.—“David nu s'a înălțat la cer.”—Faptele 2: 34.

Intrebare câți s'an înălțat la cer pân la timpul înălțării Domnului nostru?

Respuns.—“Nimenca nu s'au înălțat la ceri, decât numai acela care s'au pogorât din ceri, adică Fiul Omului.”—Ioan 3: 13.

Intrebare.—Acela care a creest pe om poate El ca să'l nimicească? Poate sufletul fi nimicit de Creatorul Său?

-Respuns.—“Temeți-vă de acela care poate nimici și sufletul și corpul în Gheena” (adoua moarte) “El n'a cruțat sufletul lor de la moarte.” “Sufletul care păcătueste va muri.”—Mat. 10: 28; Psal. 22: 29; Iozua 10: 35; Isaia 38: 17; Psal. 56: 13; 30: 3; 119: 175; Mat. 26: 38; Isaia 53: 10, 12; Psalm 78: 50; Ezek. 18: 4.

Intrebare.—Ce semnificare mare-a alipit Apostol Pavel învățatur-i de invitare.

Respuns.—“Dacă nu ar fi înviere de morți atunci Christos nu s'ar fi sculat Atunci și

cei cari au adormit în Christos au perit.”—1 Cor. 15: 13-18.

Intrebare—Sunt acuma cei nedrepti chinuți undeva întrun IAD necunoscut-sau primesc ei o pînna pedeapsă a nedreptăților lor în viața de acuma?

Respuns.—“Domnul știe cum să păstreze pe cel nedrept pentru ziua judecării (zina Amlinului utut spre a li pedepsiți).”—2 Pet. 2: 9; Iov 21: 30.

Intrebare.—Care va fi sfârșitul acelor cari când sunt judecați să află meorigdeli? Rău cu voința?

Respunsul.—“Ei voi pleca la o înclărare de viață” vor li pedepsiți cu nimicire vecinca care nu va lua sfârșit nici dezum la înviere? “Fiind că mereu plata păcatului este “moartea a doua” și mereu darul lui Dumnezeu viața vecinca care să va căpăta prin Christos. “Acea care are pre Fiul are viața;” iar acela care nu are pe Fiul nu va avea acest dar.—Rom. 6: 23; Apocalips 20: 14, 15; Mat. 25: 46; 1 Ioan 5: 12; 2 Tesal 1: 9.

INTREBARI PENTRU CETITORI

Intrebare.—Dacă iadul (școlul) e un loc de chin aprins cu flacări și grozav de blăstemele ocupanților lui cari suferă chin, într'o viață spirituală sau fizicală, de ce declară Scripturile că e un loc sau condiție de tăcere, întunecime, uitare și desăvârșită lipsă de cunoștință? Psalm 88: 3-12; 6: 5; Iov 10: 21 și 22; Ecle. 9: 10; Psal. 46: 4; Isaia 38: 18.

Intrebare.—Dacă Dumnezeu e în stare să nimicească și sufletul și corpul în a doua moarte, și dacă El declară că va nimici pe acela care e rău cu voința și cu înțelegerea, nu să dovedește aceasta că nu va fi așa ceva păcat vecinic și durere vecinică? Și nu cruță aceasta caracterul lui Dumnezeu de acuzare și nedreptate?

Intrebare.—Nu sunt acestea propuneri strănse asociate cu toate îndoielile cari v'au turburat de când ați devenit creștini și poate încă mai înainte? Și deslegarea lor Scripturală n'ar ajuta oare mult la înrădăcinarea, întemeierea și stabilirea credinței voastre în Biblie, ca cuvântul inspirat a lui Dumnezeu? Aceasta a fost un rezultat binecuvântat cu mulți cari din confuzia lor au fost plini de îndoielile încurcate și creștini nehotărâți sau determinați, ca și cu mulți necredincioși și blăstămă torii în față. Sfânta Scriptură este cheia care deschide cercătorului cinstit tesaurile înțelepciunii și a mlei lui Dumnezeu.

Dimineața Vine Noaptea De Asemenea Vine

“Vegeatorule, cât mai este din noapte? Vine Dimineața, și noaptea de asemenea!”—Isaia 21: 11, 12.

LITERATURA lunei arată că oameni înțelepți au refuzat a crede că scopul Planului Divin în crearea pământului a ajuns la țintă. *Continual noi aflăm referențe la “Dimineața Zi-lei Nouă”*—a Vârstei de Aur, etc. Nu după așteptarea inimelor oamenilor ori și cum, numai după promisiunile lui Dumnezeu, ne uităm după adevărată instrucție la acest subiect.

Scriptura, cu cea mai mare tărie declară că

întreg timpul istoriei oamenilor a fost numai un timp de noapte. Profetul Davind explică, “Plânsetul poate dura o noapte, dar bucurie vine Dimineața.” (Psal. 30: 5.) Astfel profetie noi suntem informați singuri că va fi o Dimineață acărei măreție, strălucire și binecuvântare, va despăgu-bi pe deplin toate umbrele întunecate a nopței din trecut. Textul nostru e altă profetie pe această linie de asemenea. Vestea Domnului e: “Diminea-

neacă. Psal. 36: 5.) Acesta profetia voi suntem informați singuri că va fi o Dimineată acarel mărețe, strălucire și binecuvântare, va despăgubi pe deplin toate umbrele întunecate a nopții din trecut. Textul nostru e altă profetie pe această linie de asemenea. Vestea Domnului e: "Dimineată!" Apostol Pavel ne scrie că până la timpul său lumina a fost sub păcă și dominația morții și nu sub o domnie de dreptate și viață (Romani 6: 21.) El de asemenea scrie că Ziua Domnului va veni prințial aflând și cuprindând lumina în neînțelegere: "ca un fur noaptea"—1 Tesalonic 5: 1-6.

Toți Apostolii ne asigură că scopul lui Dumnezeu nu e a permite că păcatul și moartea să continue totdeauna. Ei ne spun că programul dumnezeesc e ca Mesia la timpul hotărât a Părintelui, săși eie putere mare și domnie și să domnească ca Rege al regilor și domn al domnilor—restornând păcatul și ori ce rău spre a redica oamănina, și dăruindule binecuvântarea Divină în loc de blestăm Divin care de șase mii de ani a fost peste omenime. Scriitori Bibliei scriu clar că aceasta nu semnifica o schimbare în programul Divin. Dar Dumnezeu șau propus în Sine acest lucru mai înainte de întemeierea lumii: și El a permis păcatul și moartea să intre în lume și să domnească peste fii lui Adam. El a făcut o deplină pregătire pentru un Rescumpărător care să moară pentru păcatele noastre spre a putea deveni Restauratorul și dătător de viață lui Adam și rasei sale—da la atâția căți îl vor primi le va da viață eternă pe condiții Divine.

Apostolul ne spune că în decursul timpului de noapte, dela moartea Domnului Isus, Dumnezeu a făcut un lucru deosebit—alegând dintre oamănii o clasă deosebită, puțini sfinți, "Biserica celor întâi născuți, acărur nume e scris în cer." Acestea nu sunt numai din oare care națiune sau dominațiune (religie); dar aceasta "Turnă mică," căror este bună plăcerea Părintelui să le dea Impărăția, e compusă toată din sfinți următori lui Isus cari urmează în urmele Lui pe "calea strămtă" în decursul acestei Vârste a Evangheliei. Experențele lor îi deosebește pe dânsi spre a putea ei fi soți cu Mântuitorul lor în Impărăția Mesianică. În cercările lor ascultarea și suferințele lor pentru dreptate au a lucra că mult mai mare și mai minunată cantitate de mărire (decât pentru lume), suferind cu Invățătorul pentru Adevăr în viața prezentă, ei au a lua parte la mărirea Lui, onoare și nemurire în viața ce are să vină și vom fi moștenitori în Impărăția Sa.

IMPARAȚIA RĂSARITULUI SOARELUI SA APROPIE

Chiar între poporul Domnului puțini înțeleg că Isus învață cu deosebire că "Soarele Drepătăței" care va răsări, și acărui lumină va organiza Ziua Nouă, va fi compusă din Biserica lui Christos—care va fi înălțată schimbată dela natura umană la natura Divină la care să vor face părtași la "Intăia înviere." Isus ne spune aceasta în parabola grâului și a tăciunelui El declară că la sfârșitul acestei Vârste a Evangheliei clasa grâului va fi adunată în grânarul ceresc și apoi "drepți vor străluci ca SOARELE în Impărăția Părintelui." (Mateiu 13: 43.) Acest n'avem a cugeta că numai Biserica fără Mântuitorul, dar trebuie să ne amintim că "Isus e capul Bisericii care e Corpul Său."—Efes. 1: 22, 23.

Cât de minunat, cât de frumos și de potrivite sunt icoanele Cuvântului în Scripturi! Ele sunt

icoane inspirate! Nimenea altul n'a știut marele plan Divin decât însuși Domnul; la nimeni altul nu să poate da această icoană a desvôltării Planului Său, decât numai Lui. Biblia în difecita condiții și desemnări, încearcă a ne da strălucire despre condițiile glorioase a Zilei Noua. Și dorința tuturor popoarelor va fi după această Impărăție. În Ziua aceea cei drepți vor înflori și cei făcători de rele vor fi stărpiți din viață. Indecursul Zilei de o mie de ani a Impărăției Lui Mesia, Săta-na va fi legat, "ca să nu mai poată înșela popoarele mai mult." (Apocalips 20: 2, 3.) Boerimea va lua capăt; "pentru că ei nu vor mai zidi și alți să locuiască; nu vor mai plânta și alți să măn-ce fructul lor * * * * * ei fiecare să vor bucura de furptul mânelor lor." (Isaia 65: 22.) Pământul își va înmulți fructul său. Izvoare vor isbucni în locuri deșerte, și locurile seci vor deveni plăcuțe. Intreg pământul are a deveni ca grădina Eden (raiu) Ezekil 36: 34, 35.) Pentru că pământul e așternutul picioarelor Sale, și El declară că îl va face măreț. Nu are a fi ars cu foc literal după cum noi mai înainte am crezut. Are a "remănea pentru etern." (Eclesiastul 1: 4.) El nu l'a format în zadar, "El l'a format spre a fi locuit."—Isaia 45: 18.

MINUNATELE RAZE DE LUMINA

Dar cel mai frumos lucru în Scriptură e acela că ne spune despre Ziua Nouă cea mai mare înțelegerea și iluminare care va aduce la fiecare creatură "Lumina cunoștinței despre mărirea lui Dumnezeu care va umplea tot pământul după cum apele acopăr fundul mării." (Isaia 11: 9.) Și nu va mai învăța fiecare pe aproapele său și fiecare pe fratele zicând cunoaște pe Domnul; pentru că ei toți mă vor cunoaște dela cel mic până la cel mai mare, zice Domnul." (Ieremia 31: 34.) În fine tot genucial să va pleca și fiecare limbă va mărturisii mărirea Lui Dumnezeu.

Ce privește inspirată conține Scriptura înaintea Bisericii și așa de mulți din lume pot de asemenea exerciza o măsură de credință spre a crede! Lumea într'adevăr vede până la oare care întindere că binecuvântările cele mari vin dar chiar cum acestea au a veni omenimea nu știe; pentru că "lumea prin înțelepciunea ei nu a cunoscut pe Dumnezeu." Înțeleptul lumii au respins Scriptura, și nu'i dau încredere ca la o descoperire dela Dumnezeu. Și astfel înțelepți sunt prinși în șiretenile lor. Înțelepciunea lor îngâmfată îi prinde în cursă și îi orbește dela descoperirile divine. Ori și cum uni din cugetătorii nostri, Domnul Edison și alți, văd că lumea a ajuns la culmea celor mai minunate invențiuni și cunoștință, care va transforma fața pământului și poporul de pe el. Ei întăresc adevărul Bibliei fără voia lor; de și ei nu cred nici nu știu vestea ei.

ZORILE AU INCEPUT ÎN A. D. 1874.

Deci să nu încetăm a discuta despre întunecimea nopții și plânsetul ei. Deci să ne destep-tăm, și să notăm actul că revărsatul Zorile Vârstei Nouă e deja aici. Noi am fost în ea și ne am bucurat de multele binecuvântări a ei în cei patru zeci de ani trecuți. Dar aceste binecuvântări au venit așa de liniștit, ca un fur noaptea, așa că puțini numai au recunoscut importanța Zorilor. Uni au tras atențiune la faptul că noi suntem în zorile Milneului din anul 1874. Cronologia Scri-

pturei clar învăță că șase mii de ani dela creerea lui Adam s'au sfârșit—șase zile câte de o mie de ani fiecare, amintite de Apostol Petru—"O Zi la Domnul e o mie de ani." (2 Petru 3: 8.) Acum a șaptea Zi e de o mie de ani de lungă, care deja s'a început. Noi am luat parte la Revărsatul Zorilor ei. Ea are a fi o Zi mare! Ce minune ar fi dacă acest revărsat de zori ar avea însemnătate!

Poate ar uimi pe uni a le spune că în ac și patruzeci de ani trecuți semnifică pentru lume mai multă înmulțire în educație, înmulțire în averi, înmulțire în toate lucrurile economice, invențiuni și îndemânări, înmulțire de a proteja viața omenească mai mult decât în cele șase mii de ani de multe ori mai mult. Lumea probabil a crecut de mii de ori mai multă avere în acești patruzeci și patru de ani decât în întreg timpul de șase mii de ani trecuți. Și aceste schimbări au venit așa de gradual încât foarte puțini le au notat.

PROFEȚILE SĂ IMPLINESC ÎN TOT LOCUL.

Patruzeci și patru de ani mai înainte oamenii au lucrat dela răsăritul soarelui până după apusul soarelui; astăzi la o zi de 8 oare. Patruzeci și patru de ani mai înainte aproape tot lucrul a fost făcut cu sudoarea feței; pe când astăzi tot lucrul e isprăvit prin mașinării. Patruzeci și patru de ani mai înainte mașina de cusut de abea și-au ajuns perfecția; și astăzi în fiecare casă e absolut trebuincioasă. Și așa mii de comodități pentru casă! Așa aproape cu toate curățeniile și îndemânările cu Apeducturi în casă și scaldă etc.! Tot așa și cu uneltele economice, mașină de secat, mașină de treorat, mașină de legat, motorul cu gaz, etc. etc., toate aparțin la acești patruzeci și patru de ani. În orașele noastre îndemânările sunt foarte minunate! Solomon în toată mărirea lui n'a visat despre așa lucruri cari cei mai săraci oameni în America pot să se împărtășască la ele!

Profeții cu privire la râuri în deșert și pustii cari vor înflori ca roza au îndeplinirea lor—nu în mod minunat, ci în unire cu rânduiala Divină de înmulțire de inteligență între oameni. Fântâni artezice fiind sflederite, canaluri stropitoare fiind construite, nu numai în partea răsăritului în Statele Unite și Canada, ci departe și în Mesopotamia. Resultatele sunt minunate. Pământul mai cuseamă care nu merită a fi îngărdit astăzi valorează până la \$ 500 pe acru. Înmulțirea cunoștinței a fost adăugată prin aranjamentele guvernamentului spre a distribui cunoștința printre popor. Aceste teritoare de pământ de felurite localități au fost analizate pe spesele publicului, și numele teritoarelor dând în cunoștință că ce fel de rodire să cere spre a aduce rezultatele îndestulătoare. Subt aceste condiții nu ne uimește că cam 156 de bușle de grâu au fost redicate de pe o singură acru, și cam 600 de bușle de cartofi (patatieos) și mai mult nu e un report ordinar.

"Au nu să îndeplinește Scriptura? Cine poate contra zice aceste fapte? Ce semnifică acestea? Noi răspundem că ele exact întăresc declarația Divină cari descrie Ziua noastră; "Mulți vor alerga încoace și în colo; cunoștința să va înmulți înțelepți (din poporul Domnului) vor înțelege, și va fi un Timp de Strămtorare care n'a fost nici

o dată decând a stat popor pe pământ"—Daniel 12: 4, 10, 11.

INMULȚIREA DE NEMULȚUMIRE ÎN LUMEA LARGĂ

Noi suntem în Dimineața amintită în textul nostru. Ah, ce măreață Dimineață! Cum s'a schimbat condițiile oamenilor dela condițiile moșilor noștri! Cât de mulțămitoare ar trebui să fie lumea! Cântări de mulțămire ar trebui să se rădice dela toate popoarele din țările favorite și civilizate, și mâni de ajutor să fie întinse spre a duce această binecuvântare și în țările păgâne. Dar e aceasta așa? E fericit poporul să lucreze și prețuște Ziua—darul de providență Divină?

Nu! în măsura după cum binecuvântările au venit, nemulțămirea între oameni de asemenea s'a înmulțit; și necredință; nu numai cu privire la Scriptură ca o descoperire Divină ci și în alte privințe de exemplu la măreața existență a marelui Creator. Cu toate acestea mărea înmulțire a zverilor în lume, și în fapt că sunt unele suflute nobile cari folosose partea lor de avere într'un mod vrednic de lauda, totos lucrarea legii egăsimului întrece; și toate legislațiunile de a pune în execuție sau cari pot îndeplini, lipsese de a pute restrânge Uriasi mari de instituții—din Ziua noastră, lipsese de a le împiedca de a nu despoia popoarele în interesul unor puțini.

Șciut-au Dumnezeu despre toate acestea? Ce va face El cu ele? El va aduce binecuvântare de o mie de ani, și va zădărnici pe oamenii acei cari au luat pentru sine că ei au câștigat secretele naturii prin însuși inteligența și stăruința lor, și au uitat de tot pe Dumnezeu? Deveni-vor ei mai nemulțămitori? Ar fi un milineu (o mie de ani) cu nemulțămire înaintător? Ce ar face Dumnezeu cu așa o stare?

NOAPTEA INTUNECATĂ DEJA SĂ AȘEAZA

După Scriptură, Dumnezeu a știut mai dinainte condițiile din Ziua noastră pe cari noi acum le privim; și în textul nostru dă o chee de hotărâre—in alt loc în Scriptură e făcut foarte clar. Prin profet Dumnezeu zice despre venirea nopții întunecată—După Zorile Dimineții după ce au intrat bine—intr'un vijor nouros chiar numai la răsăritul soarelui. Această oară întunecată e descrisă în profetia lui Daniel și într'a lui Isus, că va fi un "timp de Strămtorare, de care nici odată n'a fost de când a stat popor pe pământ." Studenții Bibliei văd acest timp de strămtorare deja început în slobozirea vânturilor [resboiului] din Europa. În lumina Scripturii ei înțeleg că prin rezultatul acestui resboi a slăbit națiunile și guvernamentele de pe pământ, a înmulțit cunoștința dar și nemulțămirea printre popoare. Cea laltă parte de strămtorare, după cum Scriptura arată, Studenții Bibliei înțeleg că va fi un "cutremur de pământ" de care n'a fost nici odată de când a stat om pe pământ nu cutremur literal ci simbolic—o revoluție care deja e în progres. A treia parte de strămtorare mare va fi o miserie mare cea mai întunecată din toate, va fi focul simbolic de anarhie, care va nimici de tot civilizația noastră presentă. Și apoi în mijlocul acestei mai grozav timp de strămtorare, Mesia marele Rege,

va lua partea sa mare, și o va exerciza cu rezultatul că furioasele valuri a mării omenești vor înceta; și focul anarhiei va fi stâns, și Domnia Dreptății și a Păcii va începe.

Nu putem vedea noi înțelepciunea marelui program a Creatorului—că El va permite omenimea spre a să convinge pe ei înșiși despre neputința lor despre lipsa de Dumnezeu și că este un Dumnezeu și cum că marelui său scop pentru omenii s'a descoperit în Cuvântul Său? Ah, nu e milaune că Biblia vorbește despre descoperirile Domnului ca de o "voace lină subțire," vorbind oamenilor prin Impărăția Mesianică, nu e minune că Domnul declară că "El va preface buzele oamenilor în buze curate ca ei toți să cheme numele Domnului și să-i servească într'un gând."—Zefania 3. 9.

Îmi ne bucuram ca așa marele lucruri vin— chiar și dacă e de lipsă ca lumea să le întâlnească prin năcazuri mari a Timpului de Strămtorare. Fericii a căror ochi și urechi de înțelegere s'nt acum deschisi, și care au inima lor într'o stare bună și relațiune cu Domnul care le poate face înainte de cunoscut ceva din bogățiile harului Său de iubire, compătimire și îndurare, și care arată că toate strămtorările cari vin acum vor lucra spre binecuvântarea familiilor de pe pământ. De sigur după cum noi venim la cunoștință despre caracterul și planul lui Dumnezeu, apoi iubirea desăvârșită pentru Dumnezeu scate afară frica și apoi noi suntem instare a ne bucura în toate profetiile și promisiunile Sale.

Pastor Russell's Sermons 1916.

E Isus Advocatul tau la Dumnezeu sau nu?

El e Advocatul (apărătorul) celor ce sunt pedepși consacrați și credincioși! Numai acei ce au luat pași de pocăință) credința și consacrare pot numai într'adevăr să înțeleagă Planul lui Dumnezeu—cei umiliți și cu inima frântă acum cântați de Dumnezeu, solia lui Dumnezeu nu e un ciocan care să zdrobească inimile—ele vor fi strobite mai târziu—aceasta e Vârsta în care să fie adunate "mărgăritarele,"—cine au a fi mărgăritarele.—Când Christos a devenit Advocatul Biserice i—Lucrul Advocatului.

PASTORUL Russell a dresat Studenților Bibliiei această învățătură pe baza capitolului al 2-lea din Epistola I a lui Ioan unde zice: "Fiii mei, acestea vă scriu, ca să nu păcătuiți. Și dacă păcătuiește cineva (fără de voce) avem apărător la Părintele, pe Isus Christos cel drept."

Pentru un timp noi am fost apăsați cu cugetul acesta, că nimenia n'are o evenită înțelegere și a pretui despre Planul lui Dumnezeu până când cineva nu a luat pași de pocăință întorcându-se dela păcat, având credință în Christos și sacrificiul Său de Ispășire, și deplin consacrat lui Dumnezeu. Noi am notat că mulți cari au expresat mare aplețire de Planul lui Dumnezeu de mântuire cari au neglijat și întârziat de a să predă lui Dumnezeu, acesta e un greș serios. Când unul vede că e un păcătos, lucrul cel dintâi ce ar trebui să facă e a să întoarcă dela păcat și a să căi de păcatele sale și să primească pe Christos ca Mântuitorul său. Și apoi săși destineze (hotărâscă) viața sa lui Dumnezeu, voind tot mai mult a fi condus de voia lui Dumnezeu. După ce acești pași a fost făcuți, e pentru prima dată în stare a avea o inimă prețuitoare de lucrurile cerești.

Unul care trăește neîntors dela păcat nu poate fi în condiția de pretui lucrurile afoarte a lui Dumnezeu; pentru că Iehova a declarat că "nimenia dintre nelegiuți nu va înțelege," ei numai înțelepți cerești (Danel 12: 10.) Dumnezeu nu voeste ca nelegiuți să înțeleagă dar nici chiar acei cari au plăcere în cele pământesti. Domnul nu încearcă a zdrobi inimile oamenilor. Din contră e adevăr. Planul lui Dumnezeu e a lega inimile cele frante—acelor acăror inimi sunt deja zdrobite prin experențele vieții. Vestea lui Dumnezeu vorbește pace celor cari caută cătră El privind după dreptate.

Noi credem, că uni, au făcut un greș mare cugetând că Evanghelia e un ciocan cu care să zdrobească inimile oamenilor. Noi credem că Diavolul a făcut o mare afacere de a zdrobi inimile, dar noi nu cunoaștem vre o însărcinare ca

aceasta dată poporului Domnului a face astfel de lucru în timpul de strămtorare, care acum delia e peste lume, multe inimi vârtose vor fi frante din cauza condițiunelor cari vor resulta din egoismul oamenilor și a păcatului. Această frângere a oamenilor le va lucra spre bine, cari îi va aduce într'o condiție unde vor învăța umilită și vor putea auzi vocea lui Dumnezeu. În decursul Vârstei în care intrăm, Domnul va schimba inimile de peotră a omenimei și le va da inimi de carne. În loc de a fi nesimțitori și egoști, inimile oamenilor vor deveni moi și fragede, bune și noble.—Ezekil 11: 19; 36: 26.

EVANGHELIA CHEAMA NUMAI PE CEI UMILIȚI

Dar acum mai nainte de Impărăția Mesianică, Dumnezeu caută pe acei cari sunt într'o stare primitoare. Cu o ocaziune Domnul nostru a citat, "Spiritul Domnului asupra Mea (Christos), pentru că El m'a uns ca să predic Evanghelia celor săraci; El m'a trimis ca să vindec pe cei cu inimile zdrobite, să prochem libertate celor din prinsoare, și să liberez pe cei din prinsoare (mormânt) (Isaia 61: 1-3.) Aceasta e funcția Divină pentru Vârsta Evanghelică așa noi avem deosebit a căuta după cei umiliți, cei cari doresc a căuta instrucția Divină. Cei mândri și răzători în inimă și în conducerea lor nu pot fi binecuvântați prin solia Evanghelică. Domnul nu caută astfel de caracteruri spre a compune corpul lui Christos. El va avea afacere cu ei mai târziu iar nu acum.

Acesta e un punct important a fi întipărit în mintea acelor cari voesc a presenta Adevărul altor. Și dacă vestea e prezentată, și dacă s'a prezentat într'un loc unde n'au fost urechi de auzit, în acel loc nici nu va crește fruct. Dar noi ca un popor creștin trebuie să știm cum să umblăm cu așa uni. Noi să le dăm cugetul cum că ei nu vor vedea Planul Divin limpede fără ca ei să se conga creze pe ei înșiși lui Dumnezeu și să primească Darul Spiritului Sfânt că până când unul nu devine o Creatură Nouă el nici odată nu va înțelege

Planul Divin 2 Corinteni 5: 17; 1 Corinteni 2: 14. Dar dacă soli Domnului află vre unul care recunoaște că e un păcatos și obosit de păcat, și simțește că are lipsă de unul care să-i poarte un Mântuitor, la așa unul amintește despre cuvintele Domnului "Veniți la Mine voi toți cei cătinați și împovorați și eu vă voi da repaus. La așa unul arată adevărului, și îi spune, "Aceasta e calea și pe aceasta umblă." Arată-i pași pe care el trebuie să-i facă spre a deveni învățacelul lui Christos. Pașul de a să întoarcă dela păcat e vorbit câte odată ca și o conversare până la oare care întindere. Cine caută a să apropie de Dumnezeu va căuta a să depărta și a părăsi păcatul. Ori cine care îi place a trăi în păcat acela e departe de Dumnezeu.

Unul care să întoarcă dela păcat, nu are lipsă a să întoarcă numai dela păcat, ci trebuie să primească pe Domnul nostru Isus Christos ca Mântuitorul său. El trebuie să se întoarcă pe deplin către Dumnezeu și să se predea pe sine cu tot ceea ce el are sau speră, cu toată puterea. El trebuie să abzie de natura sa omenească spre a fi un împreună sacrificat cu Domnul Isus, ca el să poată fi conceput la o natură spirituală nouă, și de acolo mai departe creatură nouă în Christos. Apoi Domnul nostru Isus devine Advocatul (apărătorul) său. El primește haina lui Christos dreptatei soacii lui, care acoperă toate ne-perfecțiunile lui.

LUCRUL ADVOCATULUI

Un advocat e unul care apără cauza altui. El se stă ca reprezentantul său. Cuvântul e întrebuitat și înțeles (în loc) de apărător, un reprezentant a unui tribunal de lege. Toată omenimea, reprezentată prin Părintele Adam, a stat înaintea tribunalului Divin a Universului, Părintele Adam a fost pe proba și a fost judecat la moarte. El a fost un păcatos, și toți cei din seminția lui fură născuți în păcat și în starea morții. Dacă unul ar veni înapoi la Tribunal Divin și s'ar ruga că pe atât, pe cât privește păcatul său să fie sters. Măscle Tribunal Cerească zice: "Noi nu te putem primi pe tine; pentru că noi nu putem primi păcatos. Singura cale pe care te poți apropia de Noi e prin Advocatul care Noi l'am rânduit—Isus Christos cel drept." Textul nostru zice "Noi (Biserica) avem un Advocat la Părintele."

Domnul nostru Isus Christos a devenit Advocatul Bisericii după învierea sa. Când s'a înălțat și a apărut înaintea prezenței Părintelui pentru urmașii Săi. (Ebrei 9: 24.) Acest cuvânt "apărut" e o condiție legală. Un advocat apare (să ție) pentru muzafulul său când merge la tribunal și să de numele său și muzafulului său. După aceea Tribunalul să referă la Advocat că are a zice ceva despre particularul întâmplării. Când Domnul s'a înălțat în mărirea, El a apărut înaintea lui Dumnezeu pentru Biserica Sa, nu pentru lume. Numea ar dori a uita pe Dumnezeu, neavând speranță și fiind sirguincioasă în afacerile ei. Și încă Satana așa a orbit majoritatea omenimei în cât ei nu doresc să aibă Advocat la Părintele. Numai foarte puțini simt lipsa de un Advocat—acei cari doresc a deveni în societate cu Dumnezeu.

Domnul nostru Isus a apărut pentru Biserica sa întreaga de odată; pentru aceasta a fost aranjament Divin. În înțelepciunea Sa Dumnezeu

a știut toate mai înainte cum au să fie făcute, El mai dinainte așteptând chemarea Bisericii Evangheliei, și rânduirea numărului celor aleși și caracterul care au al dobândi. Ei trebuie să devie conform Fiului Său. Ei trebuie să devie sacrificiuri vii, sfinți doritori de plăcerea lui Dumnezeu. [Romani 8: 28, 29; 12: 1.] Luerul întreg a Vârstei Evangheliei e în care să află această clasă; și foarte timpuriu la începutul Vârstei Christos a apărut în Tribunalul Cerească ca și un Apărător pentru toți acei cari ar veni prin El la Părintele. El a făcut o prezentare despre meritul sacrificiului Său la Părintele Cerească în favorul Bisericii. El ne apără cauza noastră socotinduna nouă meritul sacrificiului Său. Astfel prezentându-ne pre noi înaintea Părintelui și făcându-ne să fim primiți ca fii a lui Dumnezeu.—Ioan 1: 12; Ioan 3:2.

Prin această Apărare acei cari s'au oferat pe sine însuși cu deplină consacrare lui Dumnezeu și au primit Spiritul Sfânt prin Isus Christos și concepuți ca Creaturi Nouă. Ca uni căror le lipsește Apărătorul; pentru că ei nu pot face ceea ce ei ar voi—nu pot pe deplin stăpâni ne-perfecțiunile corpului lor. Și apoi le lipsește har dela tronul cerească și un Apărător prin care ei pot săși susțină relația cu Părintele; cu toate că Advocatul nostru a cancelat toate păcatele și slăbiciunile rezultătoare din păcatul lui Adam, și zilnic avem vină, zilnic ajungem prea scurt, pentru care zilnic trebuie să cerem ertare.

INTÂMPĂRILE PE CALEA STRĂMTA

Din momentul când a primit ertarea păcatelor, și a primit pe Christos ca rescumpărătorul său și sa prezentat pe sine lui Dumnezeu în

11

deplină consacrare, și natura veche e recunoscută moartă și Creatura Nouă e concepută de Spiritul Sfânt. De acolo înainte corpul său e recunoscut ca proprietatea Creaturii Nouă, care are a fi înălțată și înputernicită prin Spiritul Sfânt a lui Dumnezeu, spre a servi interesele Naturei Nouă. Mișcările Naturei Veche trebuie a fi crucificate, și iubirea și inspirația trebuie educate pentru ceru. Acesta va fi un lucru continuu până la moartea corpului omenească. Dar har și ajutor sunt pregătite de Domnul prin studiere în cuvântul lui Dumnezeu, prin providența zilnică a vieții prin rugăciune și aduse ori prin serviciul și ajutorul fraților. Cultivarea și dezvoltarea va fi aplicată de către Domnul, spre a desvolta și cristaliza caracterul, și astfel Creatura Nouă să fie pregătită pentru împărăția lui Dumnezeu.

Abilitatea noastră ca Creaturi Nouă trebuie să răbdăm îndelung și în măsura după cum prețuim lucrurile Cerești. Când mai întâi venim în Christos, noi am văzut numai într-o măsură mică. Noi am putut suferi încălțea; noi am putut sacrifica puțin. Dumnezeu a ținut ochi noștri acoperiți până când am crescut mai tari. El gradual ne ar ațetat nouă tot mai mult aceea ce noi am putut cuprinde în consacrarea noastră. El ne arată nouă mai mult de cât am putut face pentru El. După cum am urmat lumina, așa a crescut tot mai strălucită. Credincioșie ascultare, lumina și cunoștința care grijește a merge una cu alta. Umblarea creștinului e o cale care "lucește din ce în ce până la ziua desăvârșită." (Proverb 4: 18.) E o cale care arată din ce în ce mai mult supunerile și suferințele cu Christos, dar pe care nu lip-

este năcazurii. Chiar din contră. În loc de a însemna năcazurii; pentru un fiu a lui Dumnezeu înseamnă bucurie; pentru suferințele lui Christos la care să împărtășește poporul Său aducând cea mai înaltă și mai dulce bucurie. După cum Apostolul declară, noi ne bucurăm în strămtorări. Noi voim să ațetăm cum s'au bucurat în năcazuri. În temnița din Filipeni, cu spatele lor săngerat de loviturile scorbaciului (biciului, cu picioarele lor întepente în butuci, Apostol Pavel și Său au putut să se bucure cântând și laudând pe Domnul pentru că ei au socotit vrednici a suferi pentru Christos.—Fapte 16: 23-25; Romani 5: 1-5.

CIOPLIREA ȘI LUSTRIREA MARGARITARELOR

Apostol Petru, care de asemenea s'a bucurat în suferințele sale pentru Christos, zice că când vin experiențe aspre asupra noastră pentru Christos să ne amintim de "Spiritul mării lui Dumnezeu care repacează peste noi." (1 Petru 4: 12-16.) Noi suntem asigurați că în măsura după cum suntem de credincioși, și vrednici a suferi pentru Christos, noi putem aștepta mai mare și mai bogată mărire în viitor. Așa că această afacere a suferi cu Christos poate fi apleșită și să poată avea bucurie de ea; pentru că e mărturiea Spiritului care noi aparținem lui Christos. Romani 8: 16-18.

În cuvântul Său Domnul ne dă o lecție din experiența Bisericii. El ne spune că noi suntem mărgăritarele Sale, acum pregătite spre a fi întrebuințate. Când toate mărgăritarele vor fi adunate și așezate în Impărăția Sa, ei vor fi o diademă mărească în mâna Lui. (Malachi 3: 16, 17; Isaia 62: 1-3.) Dacă noi suntem mărgăritarele Domnului, luați de pe pământ a fi pregătiți ca niște scule prețioase, noi putem aștepta încercări și strămtorări cari sunt de lipsa la acest sfârșit. Un mărgăritar care încă nu e cioplit și lustruit are valoare însă nu prea multă; adică dacă ar rămâne necioplită și ne lustruită ar fi fără valoare. Valoarea reală să face prin cioprire și lustruire. Așa Domnul dă fiilor Săi, să înțeleagă că ei au lipsă de a fi ciopliți și lustruiți spre ai face vrednici a reflecta (străluci) măreț și a lăsa bunătatea lui din ce în ce. Un diamant mic poate fi cioplit mai ușor, și să cere mai puțină lustruire, decât la un diamant mare. Cu cât e mai mare diamantul cu atât mai mult lucru trebuie pus pe el dar cu atât e mai mare și valoarea lui; și cu atât mai mult va arăta iscușința mâinii măestrului care l'a pregătit. Deci să avem speranță fraților că noi vom fi mărgăritare mari în mânele Domnului; și ca noi so putem fi socotiți vrednici de o bună cioprire și lustruire care e prin harul Său.

"Noi putem avea o măreț parte Dacă inimile noastre prin har sunt referinate."

Noi deja suntem instruiți prin Cuvântul Domnului că când toate mărgăritarele vor fi gata. Iehova va "compune" mărgăritarele Sale. Când un aurari dorește așa face o adunătură de rețea prețioasă într-o coroană, el alege cu mare îngrijire petrele pe care el le dorește a le folosi și să le

aranjează pe locurile în locurile ei, hotărând locurile de legătură a fiecărei, deosebită una de alta ca fi-e care să corespundă una alteia mai mult sau mai puțin în frumoasea. Aceasta semnifică a face mărgăritarele. Aceasta de asemenea ilustrează ceea ce Domnul face.

Peste toată Vârsta Evanghelică Dumnezeu a ales din lume o clasă aleasă, pe care El o cioplește și o lustruiește cu pe mărgăritare, pregătindu-i a fi așezați în aur—natura Divină (2 Petru 1: 4.) Mărgăritarele cari conțin creaturi El le pune la o parte pentru că ele nu ar fi putut purta procesul de lipă, nu ar putea străluci iscușința. Măestrului de petri scumpe. Numai acele petri cari să supun la toată pregătirea trebuincioasă pot fi întrebuințate. Acum la încheierea acestei Vârste, mărgăritările sunt "pregătite." Ele sunt adunate la oaltă și aranjate într-o măreț de adunare. Ele sunt acum așezate acum în harul naturii Divină, după cum sunt luate una câte una de pe pământ din loc de vâl după momentul morții lor e momentul de glorioasă "schimbare."—1 Corinteni 15: 50-53.

CLASA CREDINCIOASA A MARGARITARELOR ARE A FI CUNOSCUTA

În diademă a lui Dumnezeu când va fi întreagă. Însă Atot-Puternicul nu are a o purta pe capul Său. În Scriptură ne aflăm așa o lecție nepotrivită. Noi vedem că mărgăritarele au a fi o diademă o coroană măreț, în mâna Domnului nostru. El o va întoarce în mâna Sa încât toate creaturile Sale inteligente să privească mărirea ei. El va arăta aceste scule ne spun de prețioase pe cari El le au cioplit, tocit și lustruit în cele opt noapte ceea despre măreția acestor mărgăritare, spre zere sute de ani trecut și oameni vor cunoaște.

Întrebarea a fost de vro câteva ori "Nu va ști lumea nici odată numele acelor cari au a compune clasa mărgăritarelor?" Noi răspundem, Da; ei vor ști. E scris în Cuvântul Domnului. "Ear despre tot insul din Sion, să va zice: el s'a născut în trântul." [Psalmul 87: 5.] După ce toată Biserica credincioasă a trecut dincolo de vâl, o listă întreagă va fi făcută. Omenimea va ști că cine a mers de ceea parte, cari au făcut sigură chemarea și alegerea lor. "cine a câștigat premiul chemării înalte."—Filipeni 3: 14.

E o afacere din cele mai importante ca noi să grijim numele nostru scris în "cartea vieții Michelului. Lucrul cel mai principal e ca numele noastre să fie scris, și să rămână scris. Dacă noi nu voim să fie șterse, noi trebuie să fim pe deplin credincioși legământului nostru cu Domnul. Noi trebuie să mărturisim pe Christos atât prin cuvintele cât și prin fapte și viața noastră zilnică în afacerile noastre, în umblările noastre zilnice, în toate lucrurile vieții; pentru că dacă noi îl negăm pe El, și El ne va nega pe noi. Ori mâncăm ori bem sau ori ce facem, să facem spre mărirea lui Dumnezeu. Domnul nostru ne declară că dacă astfel îl mărturisim El nu ne va nega pe noi cine va mărturisi înaintea Părintelui.

St. Paul En'prise. Oct. 24, 1916.

Continuare din "Secerisul s'a sfarsit ce va urma?"

DE CE VINE INCERCAREA ACUMA?

Timpul a sosit când Domnul voeste a respăli pre cei ce se tem de numele lui "și să strice

pe cei ce strică pământul" (Anselina 11: 18, 17) și acuma înaintând întâmplarea judecării asupra

acestor sis temuri atunci va fi și o probă crucială preste Biserică.

Dar de ce acum așa experiențe încercătoare să vină asupra Bisericii după ce odată secerișul e încheat? Aceasta e pentru că oara de examen a sosit; și Domnul fiind un econom exact, folosește mijloace la îndemână a determina că cine are a trece examenul definitiv. El permite acum a sistemul ne-sfânt să-și alerge calea lungă, ca nelegiuirea să-și ajungă culmea pe deplin, ca prin mărturia lor să fie condamnați și în același timp faptele lor fără de lege persecutătoare, vor fi întrebuintate de a da experiențele de lipsă sfinților Săi Planul lui Dumnezeu trebuie să fie îndeplinit exact și complet. Suferința e o condiție înaintătoare a intra în Impărăția cerească. "Acumasta vă este dat vouă (ca un privilegiu) nu numai a crede în Isus Christos, ci și a suferi pentru El. (Filipenii: 29.)

Domnul nostru a lăsat înapoia sa unele suferințe care trebuie să fie îndeplinite de membrii corpului Său, ca privilegiu la corp (Coloseni 1:24). Pe când această îndeplinire a acestor cereri e una din pricinile pentru care încercările sunt asupra Bisericii.

Pe când e adevărat că lucrul secerișului s'a încheat, pe când fără îndoială acum e un lucru de spicuire care încă va mai continua puțin timp. Adecă, unii cari sunt consacrați și sunt într'o conducere așteptătoare de a fi aleși ca să fie locul celor cari au căzut din cursul lor din primăvara anului 1918. Așa unii pot să fie adunați înlăuntru. Dar căderea Babilonului e complicată, multe mii de creștini dintre păreții Babilonului vor fugi cănta vestea adevărului. Scriptura clar arată că această porțiune îndestulătoare le va fi dată de către unii din membrii clasei Impărăției, și număr mare de "fecioare neînțelepte" vor fi adunate la Domnul.

ALT LUCRU TREBUE ȚI FI FACUT

După ce secerișul s'a făcut sfinți sunt cuosebire sfătuiți a fi liniștiți până deplina mântuire s'a liniștit semnifică a fi cu curaj în suferințe și în încercările infocate de obicei ajungând în nedreptate din partea altuia oare care. Liniștea e un element de caracter care trebuie să o ai-bă fie care învingător. Cum putem să ne dovedim Domnului sau nouă insine că noi putem cu curaj să suferim greutate și experiențe infocate cari ne rezultă din afară că noi să fim supuși la aceste experiențe infocate? Pentru aceea experiențele infocate produce ocaziune pentru o demonstrație practicală de îndelungă rebdare cu curaj. Pe când pricina a doua pentru așa suferințe e aparență. Dar nu ar cauza astfel de experiențe ca unii să cadă în lături? Fără îndoială Dumnezeu știe care va fi sgduit și care va rămânea statornic. "Ori ce să se poate sgdui va fi sgduit." Impărăția Cerului e aproape!

Noi ne apropiem de Adunarea generală a Bisericii celor întâi-născuți. Deplin amenințați de întâmplările cari au să vină imedia în decursul acelei oară mare care e rinduită de Domnul prin Apostol Pavel care a scris: "Acărui voace atunci a sgduit pământul; dar El acum a promis, zicând: "Încă odată acum nu numai pământul, ci tot dealul și cerul." Și acest cuvânt încă odată, sem-

nifică strămtorarea acestor rândueli cari sunt sgduite, ca și unele cari sunt făcute, așa că lucrurile cari nu să pot sgdui să rămână. Pentru care noi primim o Impărăție care nu poate fi mutată las ca noi să avem milă, prin care să servim Domnului deplin cu reverență și cu frică evlavioasă. Spre a cunoaște oara în care noi trăim semnifică a apretui deplin încercările din prezent a sfinților. (Ebrei 12: 28.)

Preoțimea după rânduiala lui Melchisedec, un preot pe tronul Său—Preoțimea Regească. E făcută de Isus Capul la 144,000 sub preoți, toate membrele să fie făcute desăvârșit înainte de ce preoțimea va fi completată definitiv. Despre Domnul nostru Isus Capul e scris, că El fu făcut desăvârșit prin suferințe. "Deși fiind un Fiu, cu toate acestea El a învățat ascultare prin aceea că El a suferit." (Ebrei 2: 10; 5: 8.) Membrii sub Preoțimei Regească nu pot fi făcuți perfecți pe nici o cale afară de suferințe ca creștini. (1 Petru 4: 12-14.) Unii sufăr de vorbiri urâte de rău, sau și prin scriere de rău, și persecutare; pe când alți sufer din pricina dreptului de societate cu iubire și suportare. —Ebrei 10: 33.

FACUȚI DE SĂVÂRSIT PRIN SUFERINȚE

Chiar Isus cel perfect, a trecut prin încercări infocate și persecuții ca El să fie în stare a simpatiza cu sermana rasă omenească. E scris despre El: "Pentru aceea în toate a să asemăna fraților Săi, ca să fie milostiv și credincios. Arhivu în toate cele ce sunt către Dumnezeu, spre a face împăcare pentru păcatele poporului; pentru aceea a suferit însuși fiind ispitit, poate să ajute celor ce să ispitesc." (Ebrei 2: 17, 18.) Cum poate unul a fi făcut a simpatiza cu durerile și slăbiciunile și lipsele acelor cari sunt restrânși în prisosirea trebuie a fi ca și unii d'u ei? cum ar putea fi calificați a măsura dreptatea în considerație cu mila la lume în decursul periodului de construcție fără ca să fie trecut ei mai întâi prin suferințe mari?

Ah iubitorilor în Domnul, când sistemul nelegiuirii va fi perit de pe suprafața pământului, când toți nouri de dureri și plângere vor dispărea, când Soarele dreptății va străluci în splendida sa mărire asupra omeneimei, atunci vom avea apretiere mai apropiată despre înțelepciunea și iubirea lui Dumnezeu în aceea că El ne-a permis a suferi chiar ca pe niște făcători de rele pentru puțin timp. Și mulțămită fie lui Dumnezeu, că ziua bucuriei e aproape. "Puțin încă și cel ce are să vină va veni și nu va întârzia." Dar îndoiele să vor redica în minte multora că lucrurile din prezent întâmplare poate să fie dovada apropierei Impărăției sau nu? Unii vor fi înduplicați a murmura în contra, aflând greșuri și judecând pe frații lor. Unii vor fi înduplicați de frica Babilonului, de a lua cale mai moderată și hotărâtă, și vor deveni mai liniștiți. Dar la așa-unii, la toți le zicem, luați seama la cuvintele Invățătorului și la servi săi inspirați; "Întru rebdarea voastră veți dobândi sufletele voastre"; "Cel ce va suferi până în sfârșit acela să va mântui." (Luca 21: 19; Matei 24: 13.) Și amintiți-vă noi fericim pe cei ce răbdă.—Iacob 5: 11.

După ce Apostol Pavel a rebdat multe greutate și lung timp în temniță, el a scris Filipenilor cea mai dulce din toate epistolele sale. Să

credem noi că El s'a bucurat și a dat mulțămirea lui Dumnezeu pentru că El a permis că el să fie închis pentru că a spus adevărul? Noi de sigur credem că el a făcut aceasta. Când a scris el a fost în temnița Roma: "Acuma eu a-și voi ca voi să știți fraților că prin aceea ce eu am trecut s'a întors după aceea spre știri bune mai mult decât altcum. Și astfel a devenit cunoscut de toți prințre garda imperială în tot locul că eu pentru Christos sunt prizonier; și pentru aceea că pe mine m'a băgat în temniță; și eu parlez cea mai mare de frați au devenit increzuți în Domnul, acum

vorbesc despre soția lui Dumnezeu fără sfială, și mai puternic decât nici odată mai înainte". El de una; și cară-și zic bucurați-vă." Și așa noi pu-deauna; și cară-și zic bucurați-vă." Și așa noi pu-tem zice, laudă fie lui Dumnezeu pentru toate experiențele noastre, atâta pentru cele dulci cât și pentru cele amare! Experiențele amare se vor îm-mulți foarte și ne vor face lungă așteptarea noas-tră de a ajunge acasă; și acasă; și mai dulci vor fi când vom fi dincolo de cel mai adânc dor care va fi când vom ajunge acolo. Z. 1 Mai 1919.

CONTINUTUL DIN CEL MAI PREȚIOS TEXT

CÂT de adevărate sunt cuvintele Domnului prin profet: Voia voastră cu groapă nu va sta; când bicul înmădăre mincintă va trece, zina și moartea; și va fi zădărnici spă-

Legământul vostru cu moartea să va nițel și lu-ci va trece veți fi striviți de dânsul. Căci pe fiecare din-ima, când veți uzi vestea.

PLANUL VIRSTELOR

Cheea întregii țării este, că Dumnezeu e alt; ma- lății dintre omeniime a căsă deosebită de omeniime cari sunt capabili și cu bună voiață de a crede în Dumnezeu de a primi Spiritul lui Christos și de a dovedi credința lor urmând stăruile, păgând în urmele sale. După o-vestea ne arată El nouă, că li cheamă afară din lume, prin aceea ce lumina numește prosila predicii. Pe acestea li examinează întru ce privește credința și credincioșia întrebându-i acesti examinare și neajunsuri a timpu-lui present, pentru formarea, instruire și poliere, ca să pră-gătenseă prețioasch petri, pentru ascăarea lor în lumă rășia cerouseă. Nu sunt mulți de acestea: "Nu te teme-terină mică, căci astfel va plăcut lui Dumnezeu a Vârșta telui vostru ca să vă dea împărăția" (Luca 12, 22). Ei vor fi aleși din toate demnitatele popoarele neamuri-le și limbile, și de oare ce este ei nu sunt mulți străbu, căi de neam mare sau mic, și nobili, și în preamă cămă săracii lumii acestea bogăți în credință, nestenbuși a împărăției cerești.

Accastă "mică Terină" de "sfânti" seacăă prețio-za "reguseă" cu Christos înălțatului lui Domnului lui Mirce lor, Capul și Președ lor, și devie Regi, Proști, Inducători, Dumănitari, Inducători amare, și urame în Vârșta viitoare, adică în Milicium. Atuncă va fi sosit timpul lui Dumnezeu, că să se poată sfârși cu omeniime întregă. Odată cu progresarea lucrului împărăției se vor lega puterile Satanei și a tuturor celor lalte influen-țe rele între omeniime, și tot felul de spirite bune și răi ce adevăr va prospera. Așu va fi umplut de lumina cu-nosținței și de mărirea și strălucirea lui Dumnezeu în-țreg pământul după cum așu se necepe fructul mărei.

Accastă e prelucrirea lui Dumnezeu pentru ome-nimul omeneș, pe cari i-a înălțat. Nu numai pentru sfînți îngrijeste Dumnezeu, cari au urechi de auzit și ochi de văzut și inimă recunoscășă are, ci și pentru omeniime săracă și decăzută, care de timp de sute de ani fiind în păcat au perdut aproape asemănarea cu Creatorul lor. Promisiunea pentru acestea sună, că prin iniere, la re-intoarce la deplină armonie, înțelegere cu Dumnezeu, lei vor recăștiga binecuvântarea și privilegiul re-suscumpărate pentru semința lui Adam prin meritul Sferi-ficului a scumpului nostru Mântuitor, pe Golgota.

Cine ar zice că acest plan Dumnezesc, pe care Sfân-ta Scriptură li descopere, nu ar cuprinde într'adevăr în-țelegelunea lui Dumnezeu și cele mai lăbit îngrijiri, bi-ne potrivite și întrebăntate pentru generațiunea noas-tră? Credință în Isus Domnul nostru legilor Dumnez ca li vor fi condițiile subț care omeniime va fi nutrită. Ar fi oare alte condițiuni subț cari omeniime va fi mântuită. Ar fi oare alte sigure drepte sau conforme? Există oare altă cale de a aduce aceste condiți-ți, cari înțelegem a și dreptatea lui Dumnezeu le a prevăzut și pe cari Isus-ului său le descopere?

CREDESCIOȘI NU SE PERD

Obscurăvă cât de bine se potriveșc diferitele părți a textului nostru într'olaltă, ca părțile unei mășini bine construite! Să ne eliberăm de cugetarea falsă care de a-șu lung timp ne-a tulburat judecata și ne-a rășit j-lima dela adevărata adăora pentru Căvestorii nostru; Să ne

eliberăm de cugetarea falsă, că cuvântul "nimicire" în-senunează păstrare—în chinul etern. Lumea întregă cât și poporul lui Dumnezeu fără rătăciți prin aceste înv-ățătură. Nimicirea însemnează natural, pierce a-și perde viața și se stăngă. Umă la început fiind creat după chi-pul lui Dumnezeu fiind pregătit pentru viață eternă, a-cesă eternitate acea să-a în destinsul. Deci prin păcat pentru dreptul vieții, li albi singura lui nădejde la El în supus la pedeapsa morții ca să plară cu și animalele. De aici singura lui nădejde la a viață viitoare e în Mântuitorul și în inierea, care a căștigăte prin jertfa Sa.

Întrebăm și natura mai toată a compozi li putea fi de felul normal subț condiție, că li va întrebănta nu-mai în armonie cu cereșile drepte și înțelegin a Creatoru-lui său. Alțmă el ar fi trebuit să moară, ca mai nevred-nic decât animalul de a mai trăi. Obscurăvă numai cum arată textul nostru, că Dumnezeu a prevăzut că în se-mența lui Adam vor fi mulți cari după și avea lumina și polșărit și ar putea deosebi căm, ar fi bucuruși să se poată întoarce la inierea cu Dumnezeu, bucuruși de a primi înțelegin și binecuvântarea lui Christos și Res-taurătoarea și de a deveni lalte în relațiune cu Atot Pu-ternutul și cu Isus ca să recăpete drepturile perdute prin Adam de acesă a îngrijirea lui Dumnezeu pentru omeni-me ca să nu poară ca animalele, ci să recăpete viață eter-nă, și ca să capete carăș toate ce s'au perdut prin Adam și s'au rescumpărat prin Isus viață eternă, comunitate cu Dumnezeu, Părintele Fiul și Spiritul Sfânt.

"Misterioase sunt căile lui Dumnezeu, Minunile Sa-le să împineșe.

Accaste cuvinte a Poetului sunt adevărate! Adevărul în fapt însă e mai curios decât fantazia. Planul Dumne-zesc pentru omeniime omeniime e mai înalt, mai adânc, mai lung, și mai lalt decât șar putea cineva închipui! El e exact în gradul cel mai înalt; nici o gresală sau neră-dăială nu să află în el. Pe când binecuvântatele privle-giuri a împărăției să vor da într'ogel semințele a lui Adam, nici unul însă nu va fi silit a le primi.

BINECUVÂNTARE; BLESTEM; VIAȚA ȘI MOARTE.

Fie-cine va fi adus la cunoștința adevărului, care nu va înceta de a lăbi reutatea, fătăria și victoșia și minciu-na, va fi privit ca fiul Satanei și a perderel, și nășă cu cunoștința și cu intenția adoptează spiritul dușman con-tra adevărului și a dreptăței. Sfârșitul acțora va fi ple-rica după cum zice Scriptura. El, ca toți ei, urmașii lui Satana, acceti cu el împreună și cu îngeri scășuți vor fi tot nimicți. (Papte 3; 23.)

La încercarea omeniime nu e vorba de chinul e-tern, sau bucurie în etern, plăceri și defătășă de via-ță eternă și moarte etern. "Plata păcatului, care moar-tea, însă darul lui Dumnezeu de îndurare este viață eternă în Isus Christos, Domnul nostru." Aș zice, a Postolului Rom. 6; 23). Chiar de am voi noi nu putem scința aces-te întocmiri. Și de am pute ca nici să nu înțelegem, și să ne îndemnăm la așa ceva. Să nu ne înălțăm, și să vo-ia în cer și pe pământ, ci mai vârtos să învârtim cu-nosște imperfectiunea judecării nășă sau scășuți dela de judecată, și să ne rugăm Părintelului: "Fie voia Ta cum în ceri, așa și pe pământ," de sigur când omeniime

mărta implinire, va însemna cea mai înaltă binecuvântare pentru toți cari sunt în armonie cu Dumnezeu, iar moartea pe etern și "nimicire eternă" vrăjmașilor lui Dumnezeu.

REPAUSUL CREATUREI NOUA

Veniți cătră mine, toți voi cei ostăniți și însărcinați.—Mateiu 11: 28.

NUMAI acei oameni pot primi repausul cari au devenit oboșiți de lucruri și de apăsare, aceia au pricină intru adevăr să-l prețuiască, pentru că ei recunosc ce însemnează a fi în sclăvie. Apostol Pavel ne spune că Legea a fost umbra bunurilor viitoare; și după cum Legea a fost tot Națiunea Iudeică a fost un popor inchipuitor. Israel natural a fost în captivitate (sclăvie) lucrând sub sarcini și apăsări; dar în fine a fost eliberată, și când venită la Marea Roșie au fost aspru încercați, marea înaintea lor și oastea Egipteană înapoia lor. Dar Domnul i'a mântuit din mânele neamicilor lor, și ah! cum să bucurară și măriră pe Dumnezeu.

După aceea Dumnezeu le dete Sabbath zilnic și anual; adică tot la 7 zile și tot la 7 ani cari au umbrit sau au figurat repausul adevărat în viitor pentru poporul Domnului. Și până când ei nu au vădit pe Dumnezeu, atâta a fost și repausul lor. Tot așa și noi avem repaus prin credință prin ascultare având repaus în credința lor și în promisiunile bazându-ne pe promisiunile Sale.

Și în fine ei au intrat în pământul promis și apoi au intrat în repaus pentru un timp, și au vădit pace de cătră vrăjmași lor, însă pentru neascultarea lor Dumnezeu a permis ca ei să fie duși captivi în țara inamicilor lor, și mai pe urmă îi lăsa prinși în Babilon 70 de ani. Aceasta e într'adevăr o dovadă că repausul nu a ajuns încă pentru Israel natural, ci numai după ce va veni Impărăția lui Mesia, atunci numai vor fi stabiliți la repaus, precum și noi la cel mai prominent sau mai bun repaus. Pe când Israel natural a fost numai inchipuitor la Israel Spiritual, și multe lor întâmplări și experențe corespund la ale noastre, și precum au fost ei în sclăvia Babilonului, tot așa și noi am fost sclavi lui Satana și a Babilonului Spiritual sub care noi am lucrat, unde am fost răzuciți și apăsați sub dominația celui care are puterea morții care este Diavolul. Așa noi am fost răzuciți și împovorați până când auzirăm iubita voce a învățătorului nostru zicând: "veniți la mine că veți afla repaus pentru sufletele voastre, și când venim la El prin credință și'l primim; precum Apostol zice (Ebrei 4: 3) noi cari credem acuma în El, intrăm în repaus, dar nu definitiv!

Acum credința și ascultarea trec din mână în mână; și dacă luăm bine seama la cuvântul lui Dumnezeu, crezându'l și lucrând în armonie cu El, după cuvântul Său, apoi putem intra chiar acuma în repaus prin credință, și dacă rămânem credincioși până la moarte! și apoi lupă aceea vom primi adevăratul repaus.

Și precum Israel natural nu a intrat în repausul desăvârșit tot așa noi Creatura Nouă avem repausul nostru numai prin credință, acesta e repausul și pacea minții noastre și aceasta va fi prețioasa noastră moștenire în viitor. Pavel ne spune mai departe (Ebrei 4: 9-11) "Drept aceea rămâne repaus pentru poporul lui Dumnezeu că cel ce a intrat în repausul Său, acela s'a și odihnit, precum Dumnezeu de ale Sale.

Și numai atâta timp cât lucrăm pentru Domnul, putem să întimpinăm binecuvântări din acest repaus al credinței; și încât ne retragem de la Domnul lipsim de a ne bucura de binecuvântările repausului!

Israel natural a lipsit a areta destulă supunere cătră Dumnezeu, și de aceea Dumnezeu a permis ca ei să fie duși captivi în țara inamicilor lor, și prin aceea ei nu mai putură să se bucure de promisiul repaus în țara lor, pentru ca ei i-și serviră lor însuși, și nu lui Dumnezeu. Așa e și cu noi Creatura Nouă; și dacă noi servim lui Dumnezeu din toată puterea noastră apoi noi vom afla repaus pentru sufletele noastre. Însă pe cât mai mult noi ne servim numai pe noi și corturile noastre cu atâta mai puțin vom lua parte la Altarul Domnului (Ebrei 13: 10.)

Precum Israel natural a fost neascultător poruncilor lui Dumnezeu tot așa și Israel spiritual de asemenea. Și precum Israel natural a fost mare și numeros, tot așa și Israel spiritual. Și precum nu tot Israelul natural a fost neascultător lui Dumnezeu, tot așa nici Israel spiritual nu au fost toți neascultători la cuvântul lui Dumnezeu.

Însă noi vedem că acei puțini cari au iubit pe Dumnezeu și au aretat supunere din toată puterea lor totuși fură duși în Babilon, în captivitate cu ceilalți acei naturali cât și cei spirituali, însă timpul a venit că toți acei cu inima adevărată cătră Dumnezeu au o binecuvântare deosebită și Domnul îi chemă afară din Babilon, și ei urmează repausul prin credință care și numai o gustare înaintea celui adevărat și prominent care rămâne pentru toți acei cari iubesc pe Domnul în cea mai mare măsură.

Oh ce mare proiect (lucruri descoperite sunt aretate nouă) fiecarui din noi cari deia au intrat prin credință poate într'adevăr a mărităsi alui dorință.

Iubitilor deci să exercizăm credință care o singură dată s'a dat sfinților, și supunere, ca noi la timp hotărât să putem seceră cu abundență. Frații mei, deci să nu perdem încrederea, ci să căutăm să ne facem sigura chemarea și alegerea noastră că așa să ne putem afla vrednici a intra în repausul cel etern în Impărăția lui Dumnezeu.

Dacă avem adevărată credință în cuvântul lui Dumnezeu, noi vom areta supunere perfectă, însă ne aretând supunere perfectă să va dovedi că nici nu avem credință perfectă sau adevărată. Deci pentru aceea să lucrăm și să punem toată sîrguința rugînd și servind cu o inimă perfectă să'i fim supuși cu toată inima dovedindu-ne credincioși pîn la micarte, după care să primim cunună vieții, o resplată deplină, unde tot deauna vom fi cu Domnul, vom fi ca El, și'l vom vedea față în față. Și ne va fi dată ocaziune în marea Său lucru de a redica lumea și a o aduce în starea ei cea dintâi ca să fie în armonie cu Dumnezeu, ca și ei să aibă parte la repausul care rămâne ca să fie eliberați; la descoperirea fiilor lui Dumnezeu. Amin! S. Notes 1916.